பாஅஞ்சாலி பிள்ளை 632
(கேட்டுரா)

©

DIGITIZED

MBL,S
N10
116851

632

உ

சிவமயம்.

பிரமோத்திரகாண்டத்தில் ஒர்பாகமாகிய

சோமவாரவிரதமென்னும்

சீமந்தினிகல்யாண நாடகம்.

இஃது

சன்னிவிக்குப்பம் வாசிஞ்செட்டியாரால் இயற்றி

பட்டாபிராமையர் கொண்டு

கடலூர் ச. க. பாலசுந்தரப்பிள்ளையால் எழுதப்பட்டு

[illegible]

க. மு. பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி,

திருப்பதி,

இரத்தினமுதலியார்

அண்டுஸன் அவர்களது

கல்வியானமுத்திராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1910.

(இதன் விலை அணா 6.)

(Registered Copy Right.)

O-,872MBL,S
N10

27. …
செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்ட
… மாதம் 1982 வருடம்
செப்பனிட்டு முடித்த
… மாதம் 1983 வருடம்
ஆராய்ச்சி உதவியாளரின்
கையொப்பம். 27/1/83

REGISTERED
18 MAR 1910
MADRAS.

632
1-10

சிவமயம்

பிரமோத்திரகாண்டத்தில் ஓர்பாகமாகிய

சோமவாரவிரதமென்னும்

சீமந்தினிகல்யாண நாடகம்.

விருத்தம்.

சீர்கொண்டகயிலாய கிரியின்மேவுஞ்
சிவபெருமான்பதமடியேன் சிரமேற்கொண்டு
பேர்கொண்டசீமந்தினி சோமவாரம்
பெரும்புகழை நாடகமாய்ப்பேசுதற்கு
யேர்கொண்டசெங்கமல மார்பனை
மெழிலான மாயனிட மருகன்தானும்
கார்கொண்டமதகளிறத்தினமுகன்செல்வக்
கணபதியினிருபாதங் காப்புதானே.

விநாயகர் துதி.

பேர்விரிக்குந்தன்னிலேவரி முக்கனியமுதுகொண்டு
பார்தனைமேயன்பரமீது பரிவுடன்கிருபைகூர்ந்து

சேசமசயானவந்த்ரு கிலைத்தமைதக்கொடுப்பதற்கு
முசிலைமுன்றேறுபோர்நும் மகிழ்புலவோர்முன்பு
லாசுவன்புதல்வனுன மைவர்தும்பிக்கையிறேடே
நேசர்கள்மனதில்வாழும் நின்கணபதிக்கீதாமே.

விநாயகர்வருகிற தரு.

செல்வவிநாயகர் வந்தார் — மகாராமாக
செல்வவிநாயகர் — வந்தார்

செல்வவிநாயகர்வந்தார் — வல்லவையாளுடனே
சல்லரிமல்லரிதவில் — முரசதிர்வே (செல்வ)

முப்புரிமார்பிலாட — முத்திகந்தன்னிலேளி
யிப்புவியோர்துதிக்க — பெறிலாகச்சம்முன்பாக (செல்வ)

அண்டர்முனிவர்கள் — கமலபோனிக்கருமே
யெண்டிசை அதிபாதந் — [illegible]டகொலுக்கொளுமே (செல்வ)

யெங்கும்புகழ்பரவும் — மங்களப்புலவநல்லார்
தங்கியிருக்கும் — மந்திலகர்மவிநாயகர் (செல்வ)

கட்டியன் - நிபிதை.

பட்டிலர்ப்பணிகள்பூண்டு மகாகன்டிகையிலங்கத்
திட்டமாய்ச்சபையோர்மெச்ச சித்திரவர்மாசன்
இட்டியுமேவலெல்லா மின்பமாய்நடத்தவல்லக்
கட்டியக்காரன்வந்து களரியிற்தோன்றினனே.

கட்டியக்காரன் தரு.

கட்டியக்காரனிதோ — வந்தான்
ராசனிடகாவல்காரனிதோ — வந்தான்

கட்டியக்காரனும்வந்தான் — திடமாய்
செங்கோனும் — கொண்டு

யித்திடமாய் — சித்திரவர்ம
கிலையுடன் — துதிசெய்து (கட்டி)

வெட்டுகத்திவிருது — பாகைவிளங்குங்கவிக்கதுரை
வெட்டுருதுவட்டனையவிலச்சேர்ந்து [illegible] விரகுர்திகாரனுக்கு

தொப்பைதாடி முறுக்குமீசைகளுந் — [illegible]
தொந்தோமென்று — பெருந்தவோர்சிறந்[illegible]

முப்புருஷிகனாகிலேன்னுடனெப்புகிறார்களேயிப்புவிதனிலே
செப்பலாகுமோயென்று வல்லமையும்படி துரைசொற்படி

சித்திரவர்மாசபூபதியின் — ஆசாரவாசல்
வெத்தியுடன்காக்குஞ் — சேவகனே (கட்டி)

யெத்திசையோர்களுமென்னை — மெச்சியேபுகழ்ந்துபேசு
வுச்சிகாரிகைமிட்டுவிச்சித்திர — பாகையின்னதாவு (கட்டி)

கட்டியன் வசனம்.

அகோதெப்படி யென்றால் யிந்தப்பிரகாரமாக ஆரியதேசாதிபதியாகிய இராசாதி இராசனாகிய சித்திரவர்மமகாராசன் மந்திரிமார்கள் புடைசூழகொலுவுக்கு வருகிற விதங்காண்க.

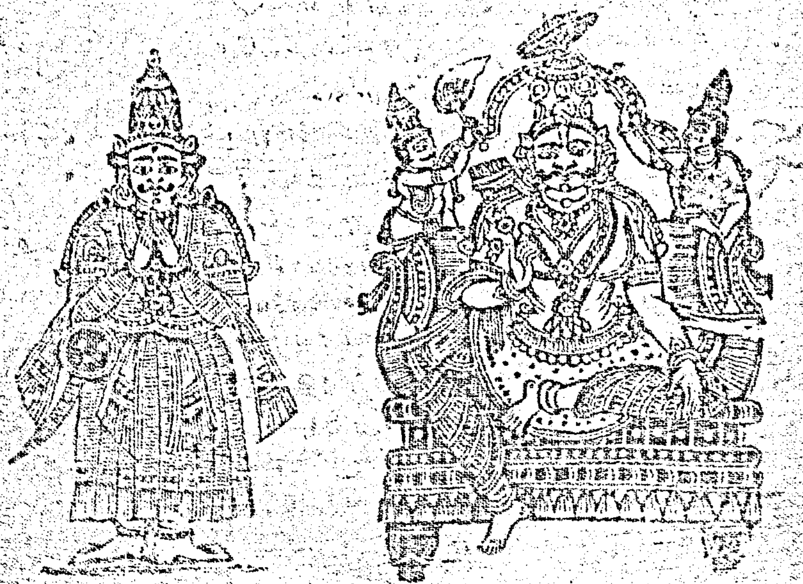

சித்திரவர்மன் கவி.

சீர்புகழுமாரிய தேசத்தைபாருக்
இனகர்த்தன்குலத்துதித்த சித்திரவர்மன்
பார்புகழுமன்பதராகு தேசமன்னர்
பாவலர்தனிருபுறமும் பரிவாய்ச்சூழ
நீதிபெறவேசித்திமதிமந்திரிமார்கள்
செருக்கியிருபக்கமுமே நின்றுபோற்ற

வாதனையுமில்லாத ராஜாத்தியேந்த
மன்னவராமிப்போ சபைக்கிவருகின்றானே.

இராசன் தரு.

இராசனுஞ்சித்திரவர்ம இராசனுமியதேசன் [னே
ராசன்சபைக்குவந்தானே கொலுவந்தானுராஜன்சபைக்குவந்தா

தேசதேசத்துமன்னர் திறைகொண்டுவணங்கிட
மாசில்லாநீதிமதி மந்திரிகள்புடைசூழ (இராச)

விரசரிமன்னர்கள் விருதுகள்கூறிடவே
வரிசையாயானைசேனை வகையுடன்வீரிடவே (இராச)

கன்னியரிருபுறஞ் சவரிகள்வீசவே
கவிவாணர்புகழ்பாட கட்டியங்கூறிடவே (இராச)

ஆடையணிகள் பலவாடைகமகமென
நாடியேசபைதனில் நால்வகைசேனையுடன் (இராச)

இராசன் கவி.

மதிதனிலதிகமான மந்திரிமாரேகேளாய்
அதிபெருகமதுநாட்டிற் சுபேக்ஷமாய்மாதமும்மாரி
சதிருடன்பெய்துவிளைவுட் சனங்களொருகுறையில்லாமல்
நிதியுடனிருக்கின்றாரா நிலைமையையுரைத்திடாயே.

வ-ம். அதிகாவாரும் பின்னாய் நீதிமந்திரி மதிமந்திரி நமது பட்டணத்தில் மாதமும்மாரி பெய்து 84-லக்ஷம் ஜீவராசிகளும் ஒன்றுக்கொன்று குறைவில்லாமல் இன்னாள்வரையில் சுகமாகவாழ்ந்து வருகிறதோ சொல்லும் பின்னாய் மந்திரி மார்களே.

மந்திரி கவி.

மன்னர்மன்னவரேயிந்த மாநிலந்தன்னிலேதான்
மின்னிமேமழைபொழிந்து விளைவுகள்மிகுதியாகி
நன்னயமாகத்தானே நால்வகைச்சேனையோடு
பின்னையுஞ்சகலசீவன் பெருமையோடிருக்குதையா.

மந்திரி வ-ம். சரணஞ் சரணமையா சுவாமி நமது பட்டணத்தில்மாதமும்மாரி பொழிந்து பயிர்தழைத்து விளைவும்சனங்களுங்குறையின்றி வாழ்வதன்றியில் புலியும் பசுவும் ஒருதுறையில் நீர்குடிக்கவும் கீரியுஞ் சர்ப்பமும் கெடுதியில்லாம லுறவாடியும் பருந்

துமினியுமோர் கூண்டிலே வசிக்கவும் எலியும்பாம்பும் ஓர்வளையிலிருக்கவும் சிங்கமும் யானையும் சேர்ந்துறவாடவும் யிப்படியாசகலசீவராசிகளும் யாதொரு குறையில்லாமல் மகா செல்வீகத்துடன் வாழ்ந்திருக்.. துதையா மகாராசனே.

இராஜன் கவி.

சீர்பெருமாலயங்கள் சிறப்புடனறுகாலம்
பேர்பெரும்பூசையெல்லாம் பிசகாமல்பஞ்சபர்வ
தேர்முதல்திருவிழாக்கள் திருப்பணிவேலையெல்லாம்
நேர்பெறநடக்குஞ்சேதி நிமிஷத்திலுரைத்திடாயே.

வ-ம். கேளும்மந்திரி மார்களே நமது பட்டணத்திலுள்ள சிவாலயம் விஷ்ணுவாலயம் மற்றுமுள்ள தலமெல்லாம் ஆறுகாலபூசை யன்ன நைவேத்தியம் பஞ்சபர்வ காலபூசை தேர்திருவிழா முதலான சகிரியங்களில் யாதொருகுறை யில்லாமல் நடந்து வருகுதா சொல்லும் பின்னாய் மந்திரி மார்களே.

மந்திரி-திபிதை.

செங்கையில்வாளுமேந்தி தேசத்தையாளுமன்னு
மங்களமாகத்தானே மகாலிங்கமெல்லாம்பூசை
தங்களுத்தரப்படிக்குத் தடையின்றிநித்தநித்தம்
பொங்கமாய்நடக்குதையா பூபதியரசர்கோவே.

மந்திரி வ-ம். சரணஞ் சரணமையா சுவாமி மகாராசனே நம்பட்டணத்திலுள்ள ஆலயங்களெல்லாம் ஆறுகாலம்பூசை அன்னநைவேத்தியம் பஞ்சபர்வ காலபூசை தேர்த்திருவிழா முதலான சகிரியங்களெல்லாம் தங்களுத்தரப்படிக் குறையில்லாமல் நடந்துவருகுதையா மகாராசனே.

இராசன் கவி.

மந்திரிமாரேயெந்தன் மங்கையாள்வயத்திலேதான்
சுந்திரமானபுத்திரர் சுபமுடன்பிறந்திருக்க
செந்திருமகளைப்போலும் செல்வியொன்றில்லையென்று
சிந்தையும்வாடிநின்றேன் திறமதுசொல்வாய்மந்திரி.

வ-ம். ஆ-ஆ-யென்னது மந்திரிமார்களே யென்மனதிலோர் கவலையாயிருக்கின்றது அதுயாதெனில் யெனக்கு இளமைப்பொருந்திய ரூபகன்னிகைப்போலும் பராக்கிரமமுடையபுத்திர ரிருக்கச்செ

திருமகளைப்போல வொத்த புத்திரியானவள் இல்லையென்று மனம்வா டியிருக்கிறேன் இதற்கொரு விபரமாராய்ந்து சொல்லுமப்பா யென்று மந்திரி.

மந்திரி-கவி.

ஐயனேயரசே கேளும் மடிபவன்வரைத் தந்தைதன்னை
வையரவணிந்தயீசன் பாதமேபோற்றிசெய்து
தையலாள்வயத்திர்க்கெற்பத் தரிக்கவேயருள்பாலிப்பார்
பொய்யிலாதிதனைக்கொள்ளும் பூபதியாசர்கோவே.

வ-ம். கேளும் மகாராசனே யெங்கள் மனதிலொரு ஆலோசனையிருக்கின்றது அதாவது தெனில் சாக்ஷாத் பரமசிவத்தைநோக்கி தாங்கள் பத்தினியுடன் தவஞ்செய்வீரானால் பரமசிவன் கிருபையால் புத்திரபாக்கிய முண்டாகும் யிதைத்தாமதமில்லாமல் நடத்துமையா அவாம்.

இராசன்-கவி.

கதிபெருமதுவாசல் கட்டியக்காரா கேளாய்
பதிதனிலேகியெந்தன் பாரியாளாகுமந்த
மதிதனிலதிகமான மரகதவல்லிதன்னை
யதிதுரிதமாயிப்போ அழைத்துநீவருகுவாயே.

வ-ம். அடா வாடா கட்டியனே நமது அரண்மனைக்கேகியு அதேவியாகிய மரகதவல்லியை அதிசீக்கிரத்தில் நாமழைத்தோமென்று அழைத்துவாரும் சீக்கிரம் கட்டியனே.

கட்டியன்-வசனம்.

அப்படியே யிதோ அழைத்துவருகிறேன் மகாராசனே.

மரகதவல்லி-விருத்தம்.

அன்னம்போலனடையும்முகமுகம் நுதலொளியுமணிசெவிகளிலசைய
மின்னிடைமீதிலொட்டியானமும் மிளிர்ந்திடவிரிமலர்குழலிசையாட
கன்னியர்க்கரசிதன்னிடையுங் கொலுசங்காலினிற்கலகலவென்ன
மன்னவன்தேவிமரகதவல்லி மயிலெனுமாறுவந்தனளே.

மரகதவல்லி-தரு.

வாராளேதேவி மரகதவல்லி வாராளே
வாராளேதேவிநேராகவப் பல்லக்கிலேறி
சீராளசித்திரவர்மன் சிந்தைமகிழ்வதாக (வாரா)

முத்துச்சரங்களாட மோகனமாலைமின்ன
கத்திலுர்தாதிமார்கள் சூழ்ந்துபணிசெய்திட (வாரா)
தங்கச்சரிகைந் துகில் அழையஇடைதுவள
யெங்கும்பளபளவென்ன யின்பமாரச்சபைதன்னிலே (வாரா)

சந்தனப்பரிமள தந்தகளபம்வீச
செந்தாமரைப்பாதத்தில் சிலம்புகலகலவென்ன (வாரா)

காதில்கொந்தளவோலை சந்திரன்போல்விளங்க
மேதினியோர்துதிக்க மிகவுமுல்லாசமாக (வாரா)

முல்லைநகைதுலங்க சொல்லுங்கலைகலென்ன
நல்லமன்மதனிட வில்லோபுருவமென்ன (வாரா)

மரகதவல்லி-தரு.

சரணமையயனேசிரானேசதா சரணமையயனே
சரணமையயனேயெந்தன் கருணைலோலனே

சூரியதேசம்பரிபாலரும் நீரனேயித்த
பாரியர்கட்குஅடியாள் பாவையேன்வர (சா)

மன்னர்மன்னவர்கூழும் உன்னிதகொலுவில்
யென்னுகாரணம்பரலை ...யிம்விடல்நான்வர (சா)

தேசமெங்கிலும்புகழ் வீசும்நீநேசா
பாசமாகவேயிரு பாவையேன்வர (சா)

தினகரன்குலத்திறுதித்த ரவிரனே
யென்னையழைத்திட்டசேதி யுபாயருள்வீர்நாதா (சர)

மரகதவல்லி-கவி.

செங்கையில்வாருமேந்தி தேசத்தையிரண்டமன்னு
பங்கயவடிவமுள்ள பாதமுமடியாள்போற்றி
யிங்கிர்தசபைக்கிப்போது யெந்தனையழைத்தசேதி
மங்கையாளறியவிப்போ மன்னவாவுரைத்திடீரே.

வ-ம். சரணஞ் சரணமையா சுவாமியெனது பிராணநாயகரே அடியாளை இந்தராஜசபைக்கு அழைப்பித்தகாரிய மின்னதென்று தெரியும்படியாக யருள்செய்ய வேண்டுமையா சுவாமி.

இராசன்-கவி.

அன்னலனமயிலேமானே கற்பகக்கனியேதேனே
உன்னைநானழைத்தசேதி யுண்மையாயுரைப்பேன்கேளாய்
பொன்னின்மணியைப்போலும் புத்திரிவேண்டிநாமுஞ்
சென்னியிற்கங்கைசூடுஞ் சிவனடிவணங்குவோமே.

வ-ம். அகோகேளும் பெண்ணே பிராணநாயகி நானுன்னையழைத்தகாரணம் யேதென்றால் நமக்கு புத்திரியில்லாமல் யிருப்பது சரியல்ல யிப்போது நாமிருவருமாக புத்திரி வரம்வேண்டி ஸ்ரீகயிலாசபதியாகிய பரமசிவத்தை நோக்கி அரிதாகிய தவமபுரிவோம் வாரும்பெண்ணே பிராணநாயகி.

மரகதவல்லி-கந்தார்த்தம்.

பரிவுடன் தவம்புரிந்துப் பாவையைப்பெறுவோமென்று
யுரிதியாயுரைக்கவந்தீர் யுமையுடன்சிவனைக்காண
அரிதமாய்முடியாதென்று தோற்றுவடியாளுக்கு
அரிதானதவமுஞ்செய்ய நம்மாலாகுமோஅரசர்கோவே.

தரு.

ஆகுமோசுவாமி நம்மாலது வாகுமோசுவாமி
ஆகுமோநம்மாலே யரன் பாதங்கண்டிடப்
போகுமோபூபதி யரசேகேள் (ஆகுமோ)

வ-ம். கேளுமையா சுவாமி பிராணவல்லபா அரிதான தவஞ்செய்வதும் பரமசிவத்தைக் காண்பதும் யெளிதில் முடிவதன்று நாம் மால்முடியாதென்று நினைக்கின்றேனையா சுவாமிபிராணவல்லபா.

இராசன்-கந்தார்த்தம்.

பெண்ணேநீயெதிர்த்துவார்த்தை பேசலாகுமோ
தண்ணிருமதிபுனைந்தசங்கரர்பாதங்காண
யெண்ணிநானேன்முடியாதென்று யென்னிடன்பேசவந்தாய்
கண்ணேயெதிர்நிற்கவேண்டாம் கன்னியேபோடிபோடி.

தரு.

கன்னியேபோடியெதிருரைத்தா யன்னிதக்காரி
பன்னிபேய்யடித்தாலும் படுமூடாரிவாரோ
பின்னுமென்முன்வந்து பேசாதேசீச்சீச்சீபோ (கன்னி)

வ-ம். அடிபெண்ணே யிப்பூமியில் பத்தாவுக்கேத்தபதிவிரதை யென்பது யெதிருரைபேசாமையாம் யெப்படியெனில் கற்பெனப்படுவது சொற்பிறம்பாமை யென்பதுபோல சுரிதிஞானப்பண்ணிப்படித்தாலும் மூடாறியமாட்டார் அப்படியிருக்கவும் நீயென்வார்த்தையை மறுத்தாயல்லவா நல்லதாகட்டும் யினியென்முன்நிற்கவேண்டாம் யெட்டிப்போய் விடடிப்பெண்ணே.

மரகதவல்லி-கந்தார்த்தம்.

கன்னிநான்வார்த்தைக்காக கடுங்கோபம்வேண்டாஞ்சுவாமி
மன்னவர்பரமன்பாத மரிந்திடநம்மாலாமோ
அன்னவர்திருமால்தேடி யரியாததிவ்யபாதம் [சுவாமி
யென்னமாய்காண்போமென்று யெண்ணியான் யுரைத்தேன்

தரு.

யென்னடியாளுரைத்தேனதற்கு கோபம்பண்ணலாகுமல்லவே
பின்னைவேறொன்றுமே பேதையாளுரைத்திலேன்
முன்னேயில்லாதேயென்று மொழிவதுஞ்சரியாமோ (யென்னடி)

வ-ம். அகோகேளுமையா சுவாமி பிராணநாயகரே தேவரீர் வார்த்தைக்கு அடியாள் மறுத்துப்பேசவில்லை சாக்ஷாத்பரமசிவனுடையதிவ்ய பாதங்கண்டு வரம்பெற நம்மால் முடியாது மன்றியிரவும்விஷ்ணுவும் தேடிகாணாத திருவடியை நாம்காணமுடியாதென்று நினைத்தேன் ஐயா பிராணநாயகா.

இராசன்-கந்தார்த்தம்.

கடிபெய்யநான்பாதம் காம்காணமுடியாதென்று
போடியக்கெத்தன்முன்னே யுரைத்திடவேண்டாம்பெண்ணே

தேடியவடியாருக்குச் சின்ன டைமேயிருக்கு
வாடிநின்றுப்பாம்போக்கி வரப தருகுவாரே.

தரு.

வரமளிப்பாரேகிருபையுடன் — வரமளிப்பாரே
நெருமிற்கங்கையுந் — திங்களுஞ்சூடிய
அரவபரணனருள் — சுந்தடியார்க்கு (வரமளி)

வ-ம். கேளும்பெண்ணே பிராணநாயகியே நான் அரிதாகிய தவஞ்செய்து கயிலாயகிரியினுடைய திருவடிகாண முடியாதென்று நீயே யெனக்குவுபசாரஞ் சொல்லவேண்டாம் அன்பர்க்கிரங்கும் அருள்கடலாகிய சிவபெருமான் நல்வரமளிப்பாரடி பெண்ணே.

மரகதவல்லி-சுந்தார்த்தம்.

வையகந்தன்னையாளும் வாழ்வேந்தன்கோவை
கையினிற்பூமாலேந்து கடவுளைப்போற்றிசெய்ய
பொய்யிதுவென்றுதள்ளிப் போவேனோவடியாளிப்போ
ஐய்யனே தவத்திற்சேக யானுமேவருகின்றேனே.

தரு.

அதிசந்தோஷமானேனே — பிராணநாதா
அதிசந்தோஷமானே — அனைந்துபோற்றிடவே
மதிமுகவழகரே — வருகிறேனடியாளும் (அதிசந்)

வ-ம். அகோ சரணம் சரணமையா சுவாமி பிராணவல்லபா அடியாள் தெரியாமையால் சிவபூசைக்கிடருரைத்தேன் ஆனபடியால்பேதமையென்பது மாதர்க்கணிகலமென்ற வாசகப்படிமுதலான குற்றம்பொருத்தருளும் தேவரீருடைய திருவுளப்படிக்குதவஞ்செய்வோம் வாருமையா சுவாமி பிராணநாயகா.

சித்திரவர்மன் தரு.

நடப்போம்தவசுக்கு — நடப்போம்பெண்ணே
நடப்போம்தவசுக்கு — நாடியேயிருவரும்
விடைக்கொடியோன்பாத — மேவியே அறிந்திடவே (நட)
அத்தனையடியினை — யன்புடன்றுதிசெய்து
முத்திபெறவமது — பெற்றுமனமகிழ (நட)
மாயபிறவியோராம் — மனமகிழ்ந்தேயிருப்போம்
பூமலர்த்தூவியே — போற்றிநல்வரம்பெற (நட)

நம்முடையபத்தினிற் — நற்புதல்விபிறக்க
செம்மையாய்பரமனுக்த் — திருவடி துதிசெய (நட)

இராஜன் கவி.

பத்தினிமாளேநாமும் பரமனடியைக்காண
மெத்தநிமனக்கவலைவெகுண்டுரைசொன்னதெல்லாம
மித்தினம்பெருத்தே யின்பமாய்வழிநடந்து
இத்தமுக்தெளிவுண்டாக சீக்கிரம்வருகுவாயே.

வ-ம். வாரும்பெண்ணே பிராணநாயகி நீதெரியாத பேதமையாலுரைத்த குற்றம்பொருத்தேன் இனிதவத்திற் சேருவோம் வாரும் பெண்ணே.

இராசன் தரு.

ருப்பக்கிளியேதபஞ்செய்ய — மானகர்விட்டுவழிநடந்து
ருய்ப்பரமனின்பாதந்தேடி — தெரிசிப்போஞ்சிந்தையுடன்
ருய்பல்வனமும்பெண்ணே — பண்பாய்முனிவர்களாசிரமம்
பருணரிஷிகளெல்லாம்வாழும் — பெண்மயிலேபன்னகசாலையிதோ
க்காந்தியாகும்பிறர்க்கன்னிறு — யிருவரும்நீராடி
பாங்குடன் திருவெண்ணீரைப் பூசியேயீசனைப்போற்றிடுவோம்

பொது-வசனம்.

அகோ தெய்வம் யென்றால் யிந்தப் பிரகாரமாக சித்திரவர்மராசனும் அவன்தேவியுமாக பட்டணம் விட்டு சந்தனமரம் அசோகும்மரம் புன்னைமரம் யிப்படிப்பட்டமரம் நிறைந்த பூங்காவனத்திற்கெல்லைக்கொப்பான நதியில் ஸ்நானம்செய்து நீரணிந்துயிருவரும் ஒரேமனதாய் அரிதாகிய தவத்திற் நின்று தோத்திரஞ்செய்கின்றார்கள்.

இராசன்-மரகதவல்லி யிருவருமாக-துதி-தரு.

வதமுடியில்விளங்கும் — பராபரநாதா
சாதிப்பிரகாசமாய்தோற்றியே — யுல்கார்ளும்நீதா-கருள்
காகையபகனேநாகபூஷண — வர்குவீரியயோக அரகரா (வேத)
த்தினியாளுடன்சித்தமகிழ்ந்து — தேவாயிப்போ
த்தியாய்நீராடிதோத்திரஞ் — செய்கிறோம்வாவா (கருள்)
சார்விலாமவேவில்லிவிருதிட — பாற்பதியுடனேசேர்வைதந்திடும்
மனைதந்தியளிமேவைவிட — யாடிநின்றுய்யா-யிப்போ
ன்கைபுனமையுடன்யிந்த — வந்தருள்வீரையா (கருள்)
சங்கமாமகழநேமேந்திய பொங்கமாகவேகாத்திடும் (வே)

புத்திரியில்லா பெருஞ்சோக   முற்றனோசனகவாமி
சித்தமிரங்கித்திருவடி   தந்திடுங்கோனே (அருள்)
அத்தனேயுனையித்தியார்தொழு   வெத்தியாய்விடைமீதுவந்திடும்

இராசன்-தேவாரம்.

அத்தனேபோற்றிபோற்றி அல்முதுண்டாய்போற்றி
கற்றனேபோற்றிபோற்றி கங்கைவாழ்சடையாய்போற்றி
சித்தம்வைத்தடியேன்முன்புந் திருவடிதருவாய்போற்றி
முத்தனேபோற்றிபோற்றி மூவர்க்குமுதல்வாய்போற்றி

வ-ம். ஓம் அரகரா மகாதேவா கற்றனே கயிலாசவாசா ஓர்புத்திரியில்லாமல் மனம்வாடித் தவம்புரியு மெளியேன் முன்புயெழுந்தருளிவந்த கல்வை மருளுமையா சுவாமி கற்றனே.

சுவாமி-திபிதை.

ஈசனுமனமகிழ்ந்து யின்பமாய்தவம்புரிந்த
தேசதேசாதிமன்னன் இந்திரவர்மன்முன்பு
நேசமாயருள்பாலிக்க நீரணிந்தன்புகூர்ந்து
பாசமாய்விடையிலேறி பரமனும்வருகின்றாரே.

ஈஸ்வரன் தரு.

கயிலாசநாதர் வந்தார்   சிவகணம்புடைசூழவும்
மணமலர் வீசவும்   (கயிலா)

மயில்போலும்பார்வதி   வாமபாகத்தில்வர
வானவர்பூமலர்   வாரிவாரிச்சொரிய (கயிலா)

அரவபூஷணமாடவே ரம்பைமாதர்கள்   பரிவாய்ச்சவரிபாடவே
கரியுரியணிமின்ன கையில் கபாலமுமதிர   மிகுபெருகியகீரணியு

கண்டிகைமார்பிலிலங்கவே   திருசெவிகளுங் [மிலங்க
கதிரொளிபோல்   விளங்கவே

தொண்டுசெய்தன்பாகத்   தோத்திரம்செய்வோர்க்கு
பண்டுசெய்தவினையைப்   பரிந்தருள்தர (கயிலா)

கங்கையமர்ந்திருக்கவே   சடைமுடியிற்றிங்கள்விரைசொலிக்கவே
செங்கையில்சூல   கபாலமிலங்கவே
சங்குசேகண்டியின்சத்த   முழங்கிடவே (கயிலா)

இராசன்-அகவல்.

அரகராசிவனே அகிலலோகேசா
புரகராநித்தியபுண்ணியமூர்த்தி
காமனையெரித்தமுக்கண்ணாபோற்றி
யேமனையுதைத்தயெந்தையேபோற்றி
பாற்பதிபாகாபரமனேபோற்றி
நேர்பெறவென்முன்னின்றெழுந்தருள்
இத்தினந்தன்னிலின்பமாயடியேன்
பத்தியாயுன்னிருபாதமேபோற்றி.

வ-ம். ஓம்அரகரா மகாதேவா கயிலாசவாசாகற்றனேயேழைபங்காளமூர்த்தி தேவரீர்முன்னாளிலே பிரமாவும் விஷ்ணுவும் தேடிக்காண அருமையாகிய தேவரீர் எறும்பிலும் கடையேனுகிய நான்காணபூர்வத்தில் யென்னமாதவம் செய்தேனோ தெரியாது தேவரீருடையதிருவடி கமலங்களுக்கு அடியேன்வந்தனம் வந்தனமையா சுவாமி

சுவாமி-ஆசீர்வாதக்கவி.

தனந்தானியம்சம்புத்திரலாபம்சந்தானசம்பத்தும்
தீர்க்கமாயிருநீரஞ்சீவிசிரஞ்சீவி சுகிபவாசுகிபவா.

ஈசர்-கவி.

பத்தியாய்மனைவியோடும் பதம்பணிந்தன்பாய்நின்ற
இந்திரவர்மராஜந்தன் சிந்தையெல்லாந்தீர்க்க

யித்தினங்கிருபைகூர்ந்து வின்பமாய்வந்தோமப்பா
மெத்தவே தம்பூரிக்க விதமெனக்குரைத்திடாயே.

வ-ம். ஆகா வாருமப்பா சித்திரவர்மா யுன்னுடைய தவத்திற்குமெச்சி நாம் பிரசன்னமாயினோம் நீயென்னவேண்டி தவம்புரிந்தாய்சொல்லுமப்பா அன்பனே.

இராசன்-தேவாரம்.

அத்தனேபோற்றிபோற்றி அரகராசிவனேபோற்றி
சுத்தனேஞானரூபா தோன்றியேவந்தநாதா
சித்தமும்மகிழ்ந்தேனுந்தன் திருவடிகண்டபோதே
பத்தினிவயத்திற்பாலன் பரிவுடனுதிப்பாய்போற்றி

வ-ம். அகோசரணஞ் சரணமையா சுவாமி பரமசிவமேபிரம்மும் விஷ்ணுவுந்தேடிக்காணாத் திவ்யபாதத்தை யடியேன்வெளிதிர்க்காணவென்னபாக்கியம் பெற்றேனோ தெரியாது தேவரீரெங்களுக்குவொருபுத்திரி யுண்டாகவருளிச் செய்யவேண்டுமையா கற்றனே.

ஈஸ்பரர்-திபிதை.

அப்பனேஉன்றனக்கு அதிசந்தோஷமானேன்
தப்பிதமில்லையுந்தன் றையலாள்வயத்தில்புத்திரி
யிப்பவேயருள்பாலித்தோம் யிமைப்பொழுதிசகடைாது
செப்பினேனும்புதல்வியர்க்கும் சிந்தையும்மகிழ்வாயப்பா.

வ-ம். அகோவாருமப்பா சித்திரவர்மா உன்னுடையவன்புக்கிரங்கியுன்பத்தினிவயத்தில் புத்திரியுண்டாக அருள் பாலித்தோம்நீயினியுன் யெதாஸ்தானம் போய்வாருமப்பா ஆசீன.

பொது-வசனம்.

இவ்விதமாக சித்திரவர்மராசனுந் தேவியாரும் வரம்பெற்றுப்பட்டணம்வந்து ராச்சியமாண்டு யிருக்கின்ற காலத்தில் மரகதவல்லியாளுக்கு 10-மீ சென்று கெற்பவேதனையுறுகிற விதங்காண்க.

மரகதவல்லி-கவி.

தாதியேசொல்லக்கேளாய் சசமாதகெற்பமானேன்
வாதையுமெந்தனுக்கு வலியதுதாளவில்லை
பேதையாளென்றுசெய்வேன் பெருமூச்சுமிளப்புமாக
பேதைபசனுரைப்பேனையோ வென்றுயிர்தானிலங்கா.

வ-ம். அகோகேளுமம்மா தாதிமார்களே யெனக்கானால் பத்துமாதமிகற்பமாய் விட்டது யிப்போ பிரசவகாலமானபடியால்மிகுந்தவாதனையானும்பொறுக்கக்கூடவில்லையேதமையாலேயெனக்குயாதொன்றுந்தெரியாது பெருமூச்சுமிளைப்புமாக யிருக்கின்றதுமெயன்னுயிர்பிரிந்துபோமோ வென்னமோ நானென்னசெய்வேன்டி யம்மா தாதிமார்களே.

மரகதவல்லி-தரு.

வந்திதியேதானென்ன செய்வேன்வயிறுவலிக்குதடி
மைந்தனைபெற்றெடுக்க நெஞ்சமுருகுதடி
அங்கமெல்லாமெங்கெங்கும் கடுக்குதடியென்னம்மா
ஆயிரந்தேள்கொட்டினதுபோல் காயந்துடிக்குதடி
மார்புமுழுதுமெத்த விருத்தமுங்கொள்ளுதடி
மங்கையரேயிப்போதெந்தன் அங்கமுருகுதடி
அசதிமயக்கையாலேயென் அங்கமும்நோகுதடி
அன்னமேகேளின்னேரம் ஆயாசமாகுதடி
அதிகவருத்தமாக அங்குமும் பாரிக்குதே
யார்க்குந்தெரியாதிடைகள் பார்க்கவும்பூரிக்குதே
பருத்திப்பட்டாடையெல்லாம் பலவேறுகண்ணோயிக்க
பாலனைப்பெறவருத்தம்மேது முன்னடேசொல்லும்பெண்ணே

வ-ம். அகோகேளுமம்மா தாதிமார்களே யெனக்கானால் வலிபொறுக்கக்கூடவில்லை யிந்தப்பட்டணத்தி லிருக்கின்ற மருத்துவமாதை அழைத்துவாருங்கடி தாதிமார்களே.

மருத்துவக்கிழவி கவி.

பிரித்திடுங்கோறப்பல்லும் பிளையுங்கோட்டுவாயும்
கரித்துணிசுத்திக்கொண்டு கையிலேகோலுமுன்றி
விரித்திடுந்தலையினோடு மெல்லியாள்முன்பதாக
மருத்துவக்கிழவிதானும் வந்துமுன்தோன்றினாளே.

மருத்துவக்கிழவி தரு.

நரைத்ததலையுமதிங்கலாதிம் நாலாம்பிறைபோலமுதுக்கூனும்
மருத்துவச்சிதோன்றினாள்
மருத்துவத்திறமையாசார
தாதுபார்த்துமுகக்குறிதனை நாடிப்பார்த்துவசனமுரைக்கும்
மாதுதான்மரகதவல்லிமுன்பு மருத்துவச்சியுந்தோன்றினாள்

மருத்துவச்சி-வசனம்.

அடியென்டிபாட்டியேன்டியம்மா யென்னைக்கூப்பிட்டே

மரகதவல்லி-வசனம்.

எனக்காளுல் செய்பவாதனை பொருக்கக்கூடவில்லை அதற்கு போதாவது ஒருபரிகாரஞ் செய்வாடியம்மா.

மருந்துவதி-தரு.

காயங்கடைத்திலவு	வாங்கிவாடியம்மா
கடுகுரோகணிகொஞ்சம்	வாங்கிவாடி
திப்பிலிசுக்குமிளகு	வாங்கிவாடியம்மா
சீரகமும்	வாங்கிவாடி
கோஷ்டம்கொடிமுளகு	வாங்கிவாடியம்மா
குங்குமப்பூகஸ்தூரி	வாங்கிவாடியம்மா
அதிமதுரம்அக்கிரகாரம்	வாங்கிவாடியம்மா
அன்னமேமகதமுட	னருவைபெருவாயே

மரகதவல்லி-அகவல்.

கணவருந்தேவியுங் கலந்துயிருக்கையில்
குணமுடனாதங் கூடியவித்துவும்
அருகுநுனியிலரும் பனித்துளிபோல
புரையவேபிறுணனுடன் வளர்ந்தருள
ஓராமாதம் உதிரம்திரண்டு
ஈருமாதம் மென்இடையதுதளர்ந்து
மூன்றுமாதம் முத்துபோலுருவாய்
நான்காமாதம் நாச்சிரத்துடனே
தோன்அஞ்சுல முதருதோல்நரம்பிருக்க
அஞ்சாமாதம் அரிவதுபுகுந்து
மிஞ்சியஆமைபோல மெய்களுமுண்டாய்
துன்றியரோமம் துவாரமுண்டதாய்
நின்றீர்பாலகரே நேர்மையதாக
ஆறாமாதம் அணிவிரலங்களும்
மாறுவிழியும் வாசலொன்பதும்
ஏழாமாதம் யெழுவத்தோராயிர
சூழுமின்னெடியும் துலங்குமாதாமம
அன்பத்தோராக்ஷரம் அதியுமாக
இன்பமாய்நின்ற இயல்பஞ்செழுத்துடன்
எட்டாமாதம் மியன்றபாலகருக்கு
யெட்டியே ரோமமுட்னேதிமிர்ந்து

ஒன்பதாமாதம் உக்கிரமடைந்திட
அன்புடன்சிவனே அருளினாலளித்து
அவ்வெனிபகாதலிக்கவேயிருந்து
நலமுடன்பத்தா மாதமதனில்
பத்தினித்தனதுமென் பதியுந்திட
வித்தகபன்னை மேருவிற்குந்தாம்
தலையதுகீழாய் தளையதுமேலாய்
அலகிலாவருத்தம் அருகவையாள் தனக்கு
மேவிடவுலாவாய் மெய்களும்நொந்திட
பாலனைப்பெருவது பரமர்கற்பனையே

வ-ம். இந்தப் பிரகாரமாக பத்துமாசமுங் கழித்த பின்பு மரகதவல்லியானவள் சிவனருள்படிக்கி பெண்குழந்தை பிரசவமாகிறவி தங்காண்க.

பெண்பிள்ளைபிறந்த-தரு.

பெண்பிள்ளைபிறந்தது
வள்ளிக்கொடியைப்போலும்
கல்லுதென்றுமணிபோலே
மரகதவல்லியாருக்கு (பெண்)

காலசைத்துகையசைத்து
கோலமுலைப்பாலுண்ண
கண்ணிமிட்டிவாய்திறந்து
கூவாகூவாவென்று (பெண்)

கொஞ்சிக்குளிப்பாட்டி
வஞ்சிமரகதவல்லி
கோதாட்டிசீராட்டி
வைத்திற் (பெண்)

நல்லபிள்ளையிதுவென்று
யெல்லவருங்கொண்டாடியே
நாயகிமார்தாமெடுத்து
யெடுத்தணைத்துமுத்தமிட ()

வ-ம். இந்தப்பிரகாரமாக மரகதவல்லியும் தனதுபக்கிரியைச் சீராட்டி பாராட்டித்தாலாட்டு சொல்லுகிற விதங்காண்க.

மரகதவல்லி-கந்தார்த்தம்.

பனிநீர்ச்சொரிந்து ஸ்தானபாரமங்கை, பரையின்ற புவிநிலெ ளிதாய், தனேதலைவாடிநின்றுகளைக்கும் பயிர்க்குமழைபோல், பிணி வேரிலாத வெளிமீதிருந்து யெதிரே பிரஸ்விருகான், கனிபோது மிங்குகனைமீது வந்துயென் கண்ணெதிரே.

தரு.

கண்ணேநீமுத்தந்தருவாய் கண்மணியேயென் (கண்)
கண்ணேமுத்தந்தருவாய் யென் னுள்ளமனங்குளிர
விண்ணோர்பணியுமெங்கள் அண்ணல்அருளால்வந்த (கருள்)
கற்பகமேதவமெய்ப்பொருளே நல்லர்ப்புத
மெய்யருள்சற்புதல்வர் மகிழ (கண்)

பொது-வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாக தாதிகள்மரகதவல்லி திருவயத்தில்பெண் குழந்தைபிறந்ததென்று சித்திரவர்மன் கொலுமண்டபம் வந்து மந் திரியுடன் சொல்லுகிற விருங்காண்க.

இராஜன் கவி.

மந்திரிமாரேயெந்தன் மங்கையாள்திருவயத்தில்
சுந்தரமானபுத்திரி சுபமுடன்பிறக்கயெந்தன்
சிந்தையுமகிழ்ந்தேனிப்போ திரவியமெடுத்துநீங்கள்
சந்தோஷமுடனேயன்பாய் தானதர்மஞ்செய்வீரே.

வ-ம். ஆ கா வாருமப்பா மந்திரிமார்களே நம்மிடசெல்வமாகி யபுத்திரி பிறந்தபடியால் நீங்கள்போய் திரவியமெடுத்து ஆலயதர மும்அதிதிகளுக்கு தானமுஞ்செய்து வாரும் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

கேளுமையா-ராசாதி ராசனே தாங்களுத்தாரப் படிக்கு பொ க்கிஷத்தி லுள்ளபசும் பொன்களை யெடுத்து அதிதிகட்கு அன்பு டன் தானதர்மஞ்செய்து வந்தோமையா சுவாமி.

பொது-வசனம்.

இவ்விதமாய் சித்திரவர்மராசன் புத்திரிக்கு வோர்சுபதினத்தி ல்சிமந்தினியென் அப் பெயரிட்டு தொட்டிலிட்டுவளர்த்து மந்திரியோ டுசொல்கிறார்.

இராசன் கவி.

விந்தைசேர்மதுநீதி விதிமுறைபிசகிடாத
மந்திரிமாரேநீங்கள் மானகரெங்கும்பார்த்து
சிந்தையுமகிழவந்த செல்விசாதகநூலாராய
சுந்தரப்புலவனான சோதிடன்தனையழைப்பீராய்.

வ-ம். ஆ ஆ வாருமப்பா மந்திரிமார்களே நீங்கள் இப்பூமியில் எல்லாதேசமும் பார்த்துமிகவும் தேர்ந்த சாஸ்திர நிபுணனாகிய சோதிடனைப்பார்த்து யழைத்து வாருமப்பா மந்திரி.

சோதிடர்-கவி.

சாஸ்திரங்கணிதங்கற்ற சதுர்மறையோர்கள்தானும்
கீர்த்தியாய்வேதத்தோடு திருபனின்றிகம்காடி
போற்றியேசாஸ்திரக்கட்டும் பூணூலும்மார்பிலங்க
பார்த்திபன்சித்திரவர்மன் பகர்கொலுதனில்வந்தாரே.

சோதிடர்-தரு.

சோதிடசாஸ்திரிகள்வந்தார் சபையிலேதோ
சோதிடர்சாஸ்திரிகள் வந்தார்
சோதிடசாஸ்திரிவந்தார் துலங்குங்கதிரவன்போல
சேதியென்னவென்றறிய சித்திரவர்மன்சபையிற் (சோ)
வாதியில்மிகுத்தவர் மறைகளுந்தெரிந்தவர்
சாதிப்பிராமணர் சாஸ்திரப்பண்டிதர் (சோ)
புலகிலுள்ளோர்க்கு உத்தமசொல்லவும்
உரவுபகைநீச்சம்முச்ச மாகூறியறிந்த (சோ)
சித்திரவர்மன்புத்திரிக்குச் செப்பாய்க்குருப்பெழுதும்
பத்தியுள்ளவேதசாஸ்த்திரப் பண்டிதர்வந்தார் (சோ)

இராசன்-வசனம்.

ஆ கா வாருமையா வேதியரே யிந்த ஆசனத்தி லெழுந்தருளு ம்உமது பாதாரவிந்தத்திற்கு வந்தனம் வந்தனமையா சுவாமி.

பிராமணன்-வசனம்.

மகாராசனும் தீர்க்காயுசு பெற்று சுகமாயிருப்பாய் எழுந்திரு மகாராசனே.

சித்திரவர்மராசன்-கவி.

ஆதவனெனிலிருந்த அருமறையோரேயுங்கள்
பாதமும்போற்றிச்செய்தேன் பக்தியுமிகவேபெற்றேன்
மாதமுந்திருநக்ஷத்திர வாரமுங்கர்ணம்லக்குணம்
பேதமேயாராய்ந்தென் புத்திரிக்குரைசெய்வீரே.

வ-ம். ஆ ஆ வாருமையா சுவாமி மறையோர்களே தேவரீரு டையபாதாரவிந்தங்களைக்கண்டு அடியேன்யினியில்லாதஆனந்தம டைந்தேன் சிவனருளால் யெனக்குகிடைத்த செல்வப்புத்திரிக்குசா தகமுலாராய்ந்து மாசம்வாரம் திதிநக்ஷத்திரம் காரணம் லக்குண ம்யோகம் யிதுகளெல்லாம் விபரமாக சொல்ல வேண்டுமையா சுவாமி.

பிராமணர் தரு.

பார்த்துரைத்தேனே பஞ்சாங்கத்தைப்
பார்த்துரைத்தேனே (பார்த்)
வேருநேர்த்தியாகவே சாஸ்திரிமாருஞ்
சதுர்மறை நூல்களும் (பார்)
லக்கிநெயதிநல்லுச்சம் கேந்திரம்நற்குரு
பார்த்திட்டாரட்டமத் தானத்தைப் (பார்)
அஷ்டலெக்ஷிமிகள் வாசமதாகியே
மாயிகவிர்த்தியா யிருந்திடும் (பார்)
சத்துமாதிபதிதானுச்சமும்பெற ஸ்தையலும்
மங்கிலியத்துடன்தாணிதனில் வாழ்வாள் (பார்)

17 18 MAR 1910 MADRAS.

பிராமணன்-வசனம்.

ஆ ஆ வாரும் மகாராசனே யுன்னுடைய புத்திரிசாதகமான அ ன்றாகயிருக்கின்றது ஆகிலும் திருமணத்தினுமையவ ளைப்போலும்சந்ததிக்கு அதிதிபோலும் அழகில் தமயந்திபோலவும் குணத்தில் திருமகள்போலவும் கற்பினில் சீதாதேவிபோலும் கலைக ளுக்குசரஸ்வதிபோலும் நடையிலன்னம் போலும் யென்றும்ஆயிசு விர்த்தியாகவுமிருப்பாள் ஆகிலும் கணவனுடன் கூடிபதினுபிரவரு ஷம்சுபமங்கிலியமுடன் வாழ்ந்திருப்பாள் யெனக்கு சிலவுதந்திடும் மகாராசனே.

பொது-வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாக சாதகப்பொருத்த மெல்லாம் வட்சிவி ருந்துவந்த மறையவன் சொல்லிவிட்டுப்போன பிற்குதென்தேசத்தி லிருந்து வந்தபிராமணன் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

தென்தேசத்து பிராமணன் கவி.

இருவருமாகவந்த யெந்தனைக்கேளாமல்த்தான்
யொருவனேபலன்கள்சொல்ல வுன்மனங்களித்ததென்ன
பருவமாம்வயதீரேழிற் பைங்கொடிகைம்பெண்டாவரள்
இருவருளிதுவேயாகும் சித்திரவர்மபூபா.

வ-ம். ஆ ஆ வாருமப்பா அரசனே யுன்புத்திரியை யானறிந்து கொண்டேன் இரண்டுசாஸ்திரிகள் வந்தோம் யிருவரையுங் கலந்து பலன்கேட்டு வெகுமதி செய்யாமல் அவன்சொல்லிப்போன அபத் தவார்த்தைகளைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து செம்பொன்னளித்து அனு ப்பிவுயல்லவா நல்லநல்லவன் நீயொருவனைவிட்டு ஒருவனைக்கேட் டபோதேஅவன்புளுகப்பயப்படாமல் மூட்டைமூட்டையாகச்சொ ல்லிவிட்டான் யுன்புத்திரி ஈரேழுபதினாலாம் வயதில் மங்கிலியமிழ ந்துவிடும் யிதுதான்சரியானபலன் நான்போய் வருகிறேன் மகா ராசனே.

பொது-வசனம்.

இவ்விதமாகச் சோசியன் சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டும காராஜன் சொல்லுகிற விதங்காண்க,

இராஜன் கவி.

யென்விடவயற்றில்நீயும் யிளம்திங்கள்போலுதித்து இக்கெதிவ ந்ததேவம்மா,யுன்னுடகோலம்பார்த்து நான்மகிழ்ந்துபுல்குவோர்

யாவருமடிக்க, பின்னமிலாமல்மங்கிலியந் தரித்துபெருமையாய் ராவிட்டால், மன்னவ்குறி வாழ்வதிர்ப்பயனும் வருவது மில்லை யைய்யோ.

இராசன்தரு புலம்பல்.

யென்னசெய்வேன் யேதுசெய்குவேன் ஓமகாதேவா
யெந்தன்புதல்விக் கிவ்விதிவசவும்
வன்னிகுலமான் மாழவேந்திடும்மகாதேவா
வர்மமோயிது நின்மலேசனே
பத்துநாலாண்டிற் பருவகாலத்தில்மகாதேவா
நிவினைத்தவிர்த் தாளுமையனே
நத்தியுமதுபாதங் கோரியே ஓமகாதேவா
நல்வரம்பெற்ற செல்வியாளுமே
சிந்தைகலங்கி வாடிடாமலேஓமகாதேவா
சிந்தைவைத்திடும் சந்திரசேகரா
தாளாவிரதம் தப்பியிருந்தோமேஓமகாதேவா
தையால்மனம் தையவைத்தயே
தோள்வலிகுத்தவீர மொடுங்கவேஓமகாதேவா
துன்பமடையபுத்திரி தந்தயோ
யென்னகுறைகள் முன்னாள்செய்தேனோஓமகாதேவா
யிந்தசென்மத்தில் துன்பப்பட்டயென்னசெய்வேன்

இராசன்-வசனம்.

ஐயோ தெய்வமே யான் அரிதாகிய தவம்செய்து பெற்றவெ ன்புத்திரி பதினாலாம் வயதிர் மங்கிலியமிழக்கவும் அதைநான் கண் ணினால்பார்த்து யெவ்விதமாக யிருப்பேன் இதற்குயானென்ன செ ய்குவோமடி பெண்ணே.

மரகதவல்லி-திபிதை.

ஐயனேசிவனேயுந்தன் அடியவன்மனதுநொந்து
நையவோவரமளித்திர் நானிதற்கென்னசெய்வேன்
பையரவணிந்தயீசா பரமனேயடியாரீன்ற
தையலாள்கைம்பெண்டாகத் தருமமோபரமநாதா

மரகதவல்லி-புலம்பல் தரு.

ஐயோநானென்னசெய்வேன் அதிசிவநளித்த
அருமைப்புதல்வியர்க்கு ஓதெய்வமே

வையகமறிந்திட்ட சோதிடப்பண்டிதர்
மாலைப்போமென்றுரைத்தார் ஓதெய்வமே
கையுங்கரமாகுமிங்கி மெய்யுஞ்சோருதே
இந்தகண்காகூசிகண்டிடவோ ஓதெய்வமே
மைவிழியாருடனொன் மன்னவருங்கூடி
வரம்பெற்றபுத்திரிக்கு ஓதெய்வமே
பையரவெடுத்தாடும் படத்தினிடிவிழுந்தப்
பான்மைபோலுரைத்தாரே தெய்வமே
வையகந்தன்னிலே வாழ்வதைப்பார்க்கிலும்
வுாணுலமாய்த்திடுவேன் ஓதெய்வமே

வ-ம். ஓம் அரகரா மகாதேவா கர்த்தனே காளகண்டதிருநேத் திரசுவாமி அடியாளும் யென்நாயகரும்யுமதுபாதங்கண்டு தங்களு டையதிருவாக்கின் படிக்கு கிடைத்த யென்புத்திரி பதினாலாம்வ யதில் மங்கிலியமிழக்கவும் விதிவசமோயிதைப்பார்த்து நாங்களெ ப்படி உயிர்தரித்திருப்போம்கர்த்தனே.

மந்திரி-திபிதை.

யெந்தனையாளுமன்னாயினையடிபோற்றிபோற்றி
சுந்தரப்புலவனான சோதிடன்வார்த்தைகேட்டு
சிந்தையும்வாடிநீங்கள் திகைப்பதுமழகிதல்ல
புந்தியைதெளியச்செய்யும் பூபதியாசேயம்மா,

வ-ம். ஆகோ சரணஞ் சரணம் மெனது தாய்தந்தைக் கொப் பாகிய அரசே தாங்களிருவருமொரு சோதிடன் வார்த்தையைக் கேட்டு யிப்படிக்கு அந்தப்படலாமோ தாங்களிருவரு மனந்தெளி ந்தரண்மனைக்குப் போயிரும் யாதொரு குறையும் வராது [illegible] தானே.

பொது-வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாக மந்திரிமார் சொன்ன வார்த்தையைக்கே ட்டு சித்திரவர்மன் மனம்தெளியாமல் அரண்மனையி லிருக்கும்போ து அந்த சமாச்சாரமானது தாதியரால் கேள்விப்பட்டு சீமந்தினி [illegible] [illegible] தந்தையைக்காணும் படிக்கு வருகிற விதங்காண்க.

சீமந்தினி-கவி.

சந்திரவதனியாளுந் தன்னைகளரமாட
சுந்தராதியோடு தோகையுஞ்சிவிகையேறி
விந்தைசேருதியாளும் வேந்தனுந்தந்தைமுன்பு
செந்தமிழ்தனக்கொப்பான சீமந்தினிவந்தாளே.

சிமந்தினி தரு

மதிமுகனைக் கண்ட்தாள் — அழிசெய அன்னவோ டு(ம்)
மாதுசீமந்தினி வந்தாள் — ஐயமாமகா து (மா து)

ஆதிசுந்தர ருபிகதிசொகளி — போலவே மாது
வதனக் கனகமென்ன — மதனப்பட மிரட்டி - சுருள்
வாது செய்கோர் கரு(ங்) — காணமயக்கிட
தேனமொழி மாதர்கள் — இன்னொத்தயங்கிட (மதிமுக)

செப்பு கடைகமென்ன — சேலைப்பளபளென்ன
தங்கவொட்டியாண மும் — தன்னைடை கொலுசுமாட - சுருள்
தத்திமிதிமியென — மத்தளநாளமும்
சகத்தான வளையல்கள் — கணசத்தமொலித்திட (மதிமுக)

நவமாலையு மணிவீசும் — பலபணிகள்
தேசமெதசமதிக்கு — மாசில்லாவொளிவீச - சுருள்
சித்திரவர்மனும் — பெற்றிடு தாயகி
பத்தினிதந்தையின் — பாதக்கைப்போற்றிட (மதிமுக)

பன்னீர்புனுகுவீச — பார்த்தோர்கள் விழிகள் கூச
கன்னியரிருபுரம் — கவரிகள் வீசிட (சுருள்)
சித்தவர்சித்தமும் — மெத்தமயக்கிட
உத்தமனாகிய — சித்திரவர்மன் முன் (மதிமுக)

சிமந்தினி

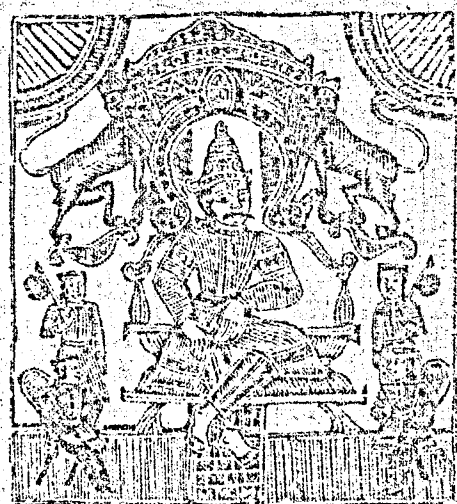
சித்திரவர்மராசன் கொலு

சிமந்தினி கவி.

ஐயனேயென்னையீன்ற அப்பனேபோற்றிபோற்றி
செய்யசீமணியேயுந்தன் திருவடியடியாள்போற்றி
கையினிற்வாளுமேந்தி காவினியாளும்வேந்தே
வையுவரின்னதென்று கவிலுவீர்கவிலுவீரே.

வ-ம். ஆ ஆ சரணஞ் சரணமையா சுவாமி யெனது தந்தையே தேவரீருடைய மனம்வாடி இலேசமுடனிருக்கும் விதம் யின்னதென் அவிபரமாகத் தெரியப்படச் சொல்ல வேண்டுமையா சுவாமி தந்தையே.

இராசன் கவி.

அன்னமேதலத்துதித்த வழகுசீமந்தினிதாயே
பொன்மணிமாலைசூடி பூமியில்வாழ்வாயம்மா
நன்னயநூலசாஸ்த்ர நலமுள்ளமறையோர்சொன்ன
வன்னமாமொழியைக்கேட்டு வாடினேன்வாடினேனே.

வ-ம். ஆ ஆ வாருமம்மா யெனது தவப்புதல்வியாகிய சிமந்தினியே நீமகாசுபம்பொருந்தி வாழ்ந்திருப்பாய் யென்மனதில் கவலையேதெனில்சோதிடநிபுணராகிய மறையவன்சொன்னவார்த்தையால்நான்மனம்வாடி யிருக்கின்றேனம்மா.

சிமந்தினி-வசனம்.

ஆ ஆ கேளுமையா தந்தையே உமக்கு சோதிட சாஸ்திரிகள் யென்னவசனமுரைத்தார் அதனால் நீரிப்படி ஆயாசப்படுகிறதினால் என்னவிடுமோ உலகம்பழித்திடாதோ விபரமாகத்தானேசொல்ல வேண்டும் யெனது தந்தையே.

இராசன்-வசனம்.

கேளுமம்மா தாயே அந்தவார்த்தையை சொல்ல யென்னுடைய நாவானது குளருகின்றது நானெப்படி சொல்வேனம்மா தாயே.

சிமந்தினி-கந்தார்த்தம்.

சிந்தையுமிகவேவாடி திகைத்திடவேண்டாமையா
வந்தவர்சாஸ்திரிசொன்ன வார்த்தையுமின்னதென்று
புந்தியிலய்யம்நீங்கி புத்திரி தனக்கிரங்கி
சந்தேகமாவெயந்த சங்கதிதெரிவிப்பீரே.

தரு.

சங்கதிதனையுரைப்பீர் சோதிடர்சொல்லசங்கதிதனையுரைப்பீர்
மங்களமாகவே மானகராண்டிடுமுங்கள்
மனங்கலங்கவுரைத்திடும் விபரந்தனையருள்
உத்தமரேயென் சித்தமகிழ்ந்திட
வித்தகராகிய வேதியருரைத்திட (சங்கதி)

வசனம். கேளுமென்தங்கையே நீர்சிந்தையிற்கவலைகொள்ளாமல் விபரமாகச் சொல்லி வாருமையா தந்தையே.

இராசன்-கந்தார்த்தம்.

யென்னமாயுரைப்பேனம்மா யென்மனங்கலங்குதடிபேதாய்
பொன்னிகர்மாலைசூட்டி புதல்விநீவாழும்நாளில்
சின்னமாய்ப்பதினாலாண்டிற் பிரிந்துமங்கிலியம்போக
சொன்னதோர்வார்த்தைகேட்டு சோகமுமாகினேனே

தரு. சோக்கமுமானேனம்மா நானென்னசெய்வேன்
சோக்கமு மானேனம்மா
சோக்கமுமாகினேனம்மா சதிமுடிவைக்கேட்டு
யேக்கமாயிருக்கின்றேன் என்செய்வேனம்மனையருள்
யிப்படிசோதிடரெப்படி துயரசொற்கற்பிக்கும்
கேட்டுமெகலிவிழி யிதுவென்று (சோக்கமு)

வசனம். கேளுமம்மா தாயே நீயாறுவல் மாங்கலியிட்டுவாழும் நாளில் பதினாலாம்வயதில் மங்கிலியமிழக்கும் போமென்று சோதிடர்சொல்லதைக்கேட்டு மனங்கலங்கி வாடியிருக்கிறேன் யிதற்கென்செய்வேனம்மா தாயே.

சீமந்தினி புலம்பல் தரு.

யென்னசெய்வேனென்று செய்வேனே
யிந்தநீவினைவரச் செய்தவே
அவமதிவிதிவசமோ னுன் றெருவேனசெய்வேனே
முன்னுன் விதிவியதுவோ முற்பட்டவிதியெந்தனக்குமிதும்
யிக்கதியதுவிக்க காலைக்கனைவெட்டினேனே
போகும்வழியில் முள்களையடைத்தேனே
பேழையடமேதைக்கொ யாவிடம்பாகபேசினேனே
கலிகளைக்குமாதமிதவேனுன் குரைமாக்காலலைந்திருந்தேனோ
தாலியையுடைசிறுபிர்மன் தலையிலெழுதினனோ

மன்னவன்தனக்குகலம் நானுமருவும்பருத்தியினில்
கனைவனைமடியச்செய்யும் கருவநான்உருவானேனோ
தந்தைதாய்மனமவாடபாவி தரணிதனில்யென்உதித்தேன்
யிசன்வித்தவமகனைவருக்கு யிகழ்ந்ததோதானனுலே
காதினியில்பெண்பாவிநான் கன்னியிருக்கிறதேனு(சிவா)

பொது-வசனம்.

அதேகரிதப்படியென்றால் இராஜகுமரிசீமந்தினி அதிகவருத்தப்பட்டு புலம்பியழுது மூர்ச்சையாய் கிடந்தும் மருபடி சோகந்தெளிந்தெழுந்து தமதுதோழியைக் கூட்டிக்கொண்டு பரமசிவதரிசனசெய்து வென்றெண்ணி அந்தப்பட்டணத்திற்கு அருகாமையிலிருக்கும் யாக்கியவர்க்க மகாரிஷியின் பூங்காவனத்தின் வளப்பங்களைப்பார்த்துமனக்கவலைமாரும்படிக்கு வருகிறசமயத்தில் யாக்கியவர்க்கமுனிவர் பத்தினியாகிய மயித்திரையானவள் தடாகம்சென்று ஸ்நானம் செய்தமுடித்துக்கொண்டு கையிற்கமண்டல நீரெடுத்து வருகிறவிதங்காண்க.

மயித்திரை-கவி.

புண்ணியதீர்த்தமாடி பூசையுமுடித்துக்கொண்டு
வண்ணமாய்க்கமண்டலத்தில் வாவியிலீரெடுத்து
யென்னவியஞ்செழுக்கையோதி யிசனார்பாதத்தைக்கோரி
மன்னசையாமல்மெள்ள மயித்திரையம்மன்வாராள்.

மயித்திரை-தரு.

வந்தாள்ரிஷிபத்தினி மயித்திரைவராள்ரிஷிபத்தினி
சொந்தமுஞ்சீமந்தினி முதல்விழிகூடிட
விந்தையாய்ச்சபைநாடி வேடிக்கையாகவே (வந்தா)
சந்தணப்புமலர்க்கந் களபம்வீச
வந்தனம்புரிந்தோர்க்கு வரமளித்தருள்தர(வந்தா)
மல்லிகைமுல்லை மணமுங்கமகமென
செல்வியசீர்மதைதை சேரவேவழிநாடி(வந்தா)
சிந்தைமிகமகிழ்ந் சீமந்தினிமுன்பு
வுச்சிதமாகவே ஓம்அரகராவென்றும்(வந்தா)

சீமந்தினி-கவி.

அம்மையேயுனதுபாதமடியவள்போற்றிபோற்றி
யிம்மையிலெனக்குவந்த விடர்களுக்கென்னசெய்வேன்

மும்மையாலுளவையாளு முக்கண்ணர்தேவியாக
நன்மையாய்த்தம்பணிந்தேன் நல்வரமருள்வாயம்மா.

வ-ம். சரணம் சரணம்மா தாயே தேவரீரையடியாள் உமை வளாகப்பாவனைசெய்தே னுமது பாதார விந்தங்களுக்கு வந்தனம் வந்தனம்மா.

சீமந்தினி. மயித்திரை.

மயித்திரை கவி.

வந்தனஞ்செய்தாயின்று மாதேநீவாழிவாழி
எந்தவூருனதூரமை யீன்றவர்பேருமென்ன
சிந்தையுமிகுவேவாடுஞ் செப்பிடுமின்னதென்று
சந்தோஷமுடனெனக்கு உன்சங்கதியறிவிப்பாயே.

வ-ம். வாருமம்மா கன்னிகையே நீடூழிகாலம் மகா செல்வச் த்துடன் வாழ்ந்திருப்பாய் நீயார் யுன் தாயார் தகப்பன்யார் ஆகிலு ம்உமது நாடெந்தநாடு நீமனம்வாடித் துயரப்படுவதென்னகாரண ம்யெனக்கு விபரமாகச்சொல்லி வாடியம்மா.

சீமந்தினி அகவல்.

அம்மையேகேளுமடியவள்வார்த்தை
செம்மையாமாரியதேசத்தையாளுஞ்
சித்திரவர்மன்செய்தவத்துதித்த
புத்திரியாகுமுன்பொற்பாதம்போற்றி
ஆமினிகேளுமடியாள்நாமஞ்
சீமந்தினியான்சீருடன்பிறக்க
சோதிடர்தன்னையென்றுதகப்பனுமழைத்து
நீதியாதாலினியெல்லாயுங்கேட்டு

அப்பவேசோதிடர்களாராய்ந்துபார்த்து
மிப்புவிதன்னிலீரேழாண்டில்
செப்புவேன்கேளுஞ் சீமந்தினிக்கு
தப்பிதம்வருமென் றுசாற்றினர்மறையோர்
யெப்படியென் றுயெந்தந்தைகேட்க
அப்பவேபதிலதர்க்கையருமுறைத்தார்
பதினலாண்டிற்பைங்கொடியாட்குச்
சதியாய்மாங்கிலியநாசம்போகுமென்றுர்
அவ்வுரைகேட்டுயென்னையுந்தந்தை
இவ்விதியோவெனவேங்கியும்விழுந்தார்
அடியாள்கேட்டுவெகுமனந்தழுது
முடியாதிவ்விதிமுண்டதோவென்று
அப்பாதிவிட்டுகொண்டவியிர்ச்செல்ல
இப்பவேயுந்தனிணையடிகண்டேன்
மாதேவியாரேமங்கிலியமிகைத்த
பேரதவேயருளுமுன்பொன்னடிபோற்றி
போற்றிப்போற்றிப்புண்ணியவதியே
யேற்றவரங்களெனக்குரைசெய்வாய்
யுன்னையுந்தந்தையாருயிர்துணைவி
தன்னையல்லாமலொருதுணைக்காணேன்

மயித்திரை-திபிதை.

மங்கிலியம்போமென்று மாதேநீசஞ்சலம்வேண்டாம்
பொங்கமாமனமகிழ்ந்து பூவையேசொல்லக்கேளு
செங்கையில்மழுமானேந்துஞ் சிவனடிபோற்றும்வண்ணம்
யிந்தொருவிரதமுண்டு யெடுத்துரைசெய்வேனம்மா.

வ-ம். வாருமம்மா ராசஸ்திரியே யுன்மனதில்யாதொரு களங் கமும் கொள்ளவேண்டாம் மான்மழுவுல கபாலமேந்தும் பரமசிவ த்தின் பாதாரவிந்தத்தை பூசிக்கும்படியான விரதமொன்றிருக்கின் றது அதையருளிச்செய்குரேன் வாருமம்மா கன்னியே.

சீமந்தினி-வசனம்.

ஆனால் விரதத்தின் விபரமென்னவென்று திருவுளம்பற்றியருளி செய்யவேணுமம்மணி.

மயித்திரைக்கும்-சீமந்தினிக்கும்-தர்க்கம்.

மயித்திரை-தரு.

சித்திரவர்மன்புத்திரி சீமந்தினியேமாதே
பத்தியாய்விரதமதை பைங்கொடியேநீகேளாய்

சிமந்தினி தரு.

அன்பானவிரதமதை யருள்செய்யவேண்டுமம்மா
யின்பமாயனுஷ்டிப்பேனே யிப்பதினிற்சொன்னதானே

மயித்திரை தரு.

சோமவாரந்தனிலே சுத்தியாய்நீருடி
சோமமாய்சிவபூசைநீ செய்வையோசொல்லுங்கன்னி

சிமந்தினி தரு.

விரதமதையனுஷ்டிக்கும் விபரமென்னபடியென்று
நிறமுடனேயருள்புரியுந் தேவியெந்தனுக்கு

மயித்திரை தரு.

சொன்னபடிநீசெய்ய சுகமுடனேஉனைமாலை
கன்னியமாய்சூட்டவரும் திருபுனுக்கமாலன்

சிமந்தினி தரு.

அம்மணிநீசொன்னதுபோல்லென் அரசனும்மிருக்கவேணும்
செம்மையுடன்விரதமதை செய்குவேன்மயிலேபரியே

சிமந்தினி-வசனம்.

கேளுமம்மா தாயே மயித்திரையே யிந்தவிரதம் செய்து காவலென்கணவர் யென்றும் சுகமாக யென்னுடனேகூடியிருக்கிறது மெய்யானால் அதற்கு நடத்தவேண்டிய அபிஷேகமின்னதென்று சொல்லுமம்மணி.

மயித்திரை அகவல்.

கன்னியேகேளும்கார்த்திகைமாதந்
தொன்னனல்விரதஞ்சோமவாரத்திற்
காலையிலெழுந்துகங்கையில்ராடி
மேலாந்திருநீற்மேன்மையோடணிந்து
சிவாலயத்திர்ச்சிரத்தைதகளுடனே
நவாபிஷேகம்நடத்துமோர்விபரம்
யெள்ளின்யெண்ணெயினியவாசனைகள்
கள்ளமில்லாமல்சிக்காய்கஸ்தூரியுடனே
பக்கின்தயிர்பால்பஞ்சாமிர்தம்
கன்னலிளநீர்க்கனிபெருமிச்சைநீர்
பன்னீருடனேபலவபிஷேகம்
கன்னியுடனேநாயகர்தனக்கும்

உமாதேவியர்க்குமொழுங்குடன்செய்து
ஆடையாபரணமலங்கிரதமுடனே
வாடைகள்வீசமலர்களுஞ்சூடி
முப்பழநெய்த்தேன்சர்க்கரையுடனே
அப்பனுக்கன்பாயமுதகள்படைத்துதேங்காயுடனே
சீப்பிடிக்கதலிபாங்காய்வெள்ளிலைத்திலைபாக்குமேவைத்து
சாம்பிராணிதூபதீபஞ்சதிராய்க்காட்டி
கற்பூரநீராஞ்சனமுமேயெடுத்து
அடுக்கடுக்கானஆலாத்தியெத்தி
இருக்கவுந்திருவையாமருள்வார்
ஆயிரத்தெட்டுஅர்ச்சனைவில்வம்
சேயிழையாரேசெய்திடவேணும்
அப்படியானபிஷேகபூசை
தப்பிதமின்றிதையலேசெய்து
அஞ்செழுத்தென்றுமாதாரமான
பஞ்சாக்ஷரத்தைபத்தியாய்செய்து
அதிதிகட்கன்னமன்பாயளித்து
பத்தியமயிருக்கபரக்கிரம்பெருவாய்
யிப்படியாகயிசனைப்பணிய
தப்பிதமில்லைதையலேகேளும்
பொங்கமாவிந்தபூசனைசெய்யும்
மங்கையெந்துடனேமகிழ்ந்துவாழ்குவையே.

சிமந்தினி தரு.

ஆனந்தமடைந்தேனம்மா பூனையடுத்துதுயர்கெடுத்து
மிகமருத்துவமுள்ளவிப்த யாவிரதமெடுத்து (ஆனந்த)

ஞானத்துவமுயர்ந்த குருயங்களிச்சிறந்த
மோனமதானசோமவார விரதம்பெற்று (ஆனந்த)

கண்களிகூர்ந்தேதேனையுனைக் கண்டுதுயர்விண்டு
மிக்கமண்டலேல்லவரிட யாவிரதமெடுத்து (கண்களி)

பெண்சொன்னமெடுத்து பேதைமனந்தளர்ந்து
பண்டுசெய்தவினையுன்பாதம் காணக்கடந்து (கண்களி)

வ-ம். சரணஞ் சரணமம்மா தாயே தேவரீருடையபாதாரவிந்தத்தைக்கண்டு மகாமேன்மையுடைய சோமவாரவிரதமும் பெற்

தேன்மெனக்குவந்த பெத்தகமெல்லாம் அறந்தேனின்று அர
யாள் அனந்தமுதிமேறன் பெசதாய்தகப்பனிருக்கும் பெதான்தான
ம்பேர் வருமிறேனம்மா தாயே.

ம-வம். அப்படியேபோய் மகாகயகத்த் பொருந்தி வாழ்ந்திருமம்மா
சீமந்தினி.

பொது-வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாக சீமந்தினி சித்திபத்தினி யிடத்தில் விடை
பெற்று தமதுபட்டணம் வந்து தாய்தந்தைகளைப்பணிந்து நடந்தச
ங்கதிகளைத் தெரியப்படச்சொன்னவுடன் சித்திரவர்மராசனும் சந்
தோஷமுற்று மந்திரிமாருடன் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

சித்திரவர்மன்-கவி.

மந்திரிமாரேயிந்த மண்டலத்தரசர்க்கெல்லாந்
சந்தப்புதல்வியர்க்குச் சுயம்வரமென்றுசேதி
விந்தையாய்திருமுகங்கள் வேவுகார்வசமதாக
அந்தந்தவரசருக்கு மிவித்துவரச்செய்வாயே.

வ-ம் வாருங்கள் மந்திரிமார்களே நம்முடைய செல்லப்புத்தி
ரியாகிய சீமந்தினிக்குப் பருவகாலமானபடியால் திருமணஞ்செ
ய்விக்கவேண்டுமானதால் 56-தேசத்து ராசர்களுக்கும் சுயம்வரத்தி
ருமுகமெழுதி தூதர்கையிற் அனுப்பிவையுமப்பா மந்திரி.

மந்-வ அப்படியே செய்கிறேன் மகாராசனே அடா கட்டியக்காரனே
நமதுபட்டணவீதியெல்லாம் பந்தல்போட்டுவிட்டு மகரத்தோரணங்க
ட்டும்படியாக பறைசாற்றி வாரும் கட்டியனே.

கட்டியன் தரு.

திடுக்கிட்டுந்திடுக்கிட்டும் போடுங்கோள்
நல்லதிட்டமுடனே செய்துவையுங்கோள்
வெள்ளிவாழைக்கமுகு கட்டுங்கோள்
யிந்தவீதியையலங்காரந் செய்யுங்கோள்
பந்தல்விரிவாகப் போடுங்கள்
நல்லபட்டங்கள் நிலைக்கண்ணாடி கட்டுங்கோள்
பூரணகும்பமும் வையுங்கோள்
நல்லபொன்மணிபீடமு மெத்துங்கோள்
வாரணிந்திடுமந்த சீமந்தினிக்குசோபனம்பாடுங்கோள்
வந்துமேயாவரும் கூடுங்கோள்
நல்வாழ்த்திரோ சோபனம்பாடுங்கோள்

பொது-வசனம்.

அதோ தெப்படி யென்றால் ஆரியதேசத்தில் சித்திரவர்மன்பட்
டணமென்று மலங்கரித்துசுயம்வரவோலையனுப்பிவிதிருக்கும்போ
து யாதொரு நிடதபுரி பட்டணத்தை யாளாநின்ற நளச்சக்கிரவ
ர்த்தியாரியரானதமயந்தியின் குமாரனாகிய யிந்திரசேனமகாராச
ன் கொலுவுக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

இந்திரசேனன்-கவி.

இந்திரசேனராச னின்பமாய்க்கொலுவைநாடி
மந்திரிமார்களோடு மகாகனகுடையிலங்க
தந்தியாழ்நாதமிஞ்ச தவில்முரசதிரவாரொர்
வந்துமேவாழ்த்தமன்னன் மகாசபைக்குவருகின்றானே.

இந்திரசேனன் தரு.

ராசாதிராசன்வந்தான் இந்திரசேனன்
ராசமார்த்தண்டன் வந்தான்
தேசத்தோரெல்லாந் திரைகொண்டுவணங்கிட
வசமாயிருபுற மந்திரியுடைசூழ (ராசா)
சிரசில்மகுடமின்னவே யிருதோள்களில்
சித்திரபுஜங் துன்னவே
வரிசைப்புலவோர்பாட மண்டலத்தோருங்கூட
விரசாய்க்கொலுவைநாடி வீரசூரதீர (ராசா)
காவலர்போற்றிடவே யிருபுறமுங்
கவிவாணர் வாழ்த்திடவே
யெவ்லாரிகளெல்லா மெதிரின்று துதித்திட
யிரவன்னதிரத்தில் கடுவில்சந்திரன்போலே (ராசா)

கவி.

மந்திரிமாரேயிந்த மாநகர்மழைபொழிந்து
விந்தையாய்பயிர்தழைத்து விளைவுகள்மிகுதியாகி
செந்திருவாசமாகச் செழிப்புடனேவருந்தான்
சந்தோஷமடைகின்றார சகலிலுவரசெய்வீரோ.

வ-ம். வாருமப்பா யென்னுட மந்திரிமார்களே நமதுபட்டணத்
தில் மாதமும்மாரிபெய்து விளைவுவேளாண்மை யெல்லாமிகுதியா
யச்சனங்களெல்லாருங்குறைவில்லா மலிருக்கின்றார்களா அறைவில்லா

மல்ஆலயங்களெல்லாம் ஆறுகாலபூசைகளன்னைவேத்தியம்தேரதி ருவிழாமுதலான கைங்கிரியமெல்லாஞ்செம்மையாய்நடந்துவருகிற தோசொல்லும்பிள்ளாய் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

சரணஞ்சரணமையா சுவாமி நமதுபட்டணத்திற் மாதமும் மாரிபெய்து விளைவுமிகுதியாய் சகலரும் சுகமாயிருப்ப தன்றியில் தேவாலயப்பூசைகளும் சரியாக நடந்து வருகிறதையா சுவாமி.

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படி யென்றால்யிந்தப்பிரகாரமாக சித்திரவர்மமகாரா சன்கொடுத்த சுயம்வரவோலை தூதவர்க ளெடுத்துக் கொண்டு 56-தேசத்திலும் சுத்திக்காட்டி விட்டு நிடதபுரம் வருகிற விதங் காண்க.

தூதர் நொடிச்சிந்து.

வந்தான் தூதனிதோ நல்லவாய் வேகமாகவே நிடதபுரி-இந் திரசேனனிட சபைதனில்-யாவருங்கண்டுமயங்கிடவே ஆரியதேசாதி பதியெங்கள்-அரசனுமே சித்திரவர்மரவர் கோரியே தவம்புரிந்து பெற்ற-கொம்பனையாமந்த சீமந்தினி மங்கைபருவமுமாகியிப்போ மணமதுசெய்யவே மனமகிழ்ந்து பெரங்கமுடன்வரு மன்னர்ஓமு பதிக்குந்திருமுகமெடுத்தே அங்கங்கரிவித்தோம் வரவர-மாரியதே சமே பயணமுற்றோர் செங்கைத்தனுவுடைய மன்னா-திருமுகமளித் தேன் தெண்டனிட்டேன். தந்தனமதந்தனம்.

வ-ம். சரணஞ் சரணமையா சுவாமி யிதோ திருமுகத்திருக்கிரு முகம்வைத்திருக்கின்றேன் அதைப்பார்வையிட்டு எங்களையனுப்பு மையா மகாராசனே.

இந்திரசேனன் கவி.

அருகினிலமர்ந்திருக்கும் அர்க்காருமாரேகேளாய்
விரைவினிலோடியந்த விற்சாதப்பிரியனை
சர்சசல்லாபவோல சந்திராங்கதனையிப்போ
அரண்மனைக்கேகிநீங்கள் அழைத்துமேவருகுவாயே

வ-ம். கேளுமப்பா அர்க்காருமாரகனே நீங்கள் அரண்மனைக் கேகியென் குமாரனான சந்திராங்கதனை நாம் அழைத்துவரச்சொன்ன அதிசீக்கிரத்தில் அழைத்து வாருமப்பா அர்க்காருமாரகனே.

பொது-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக யிந்திரசேனன் குமாரனாகிய சந்திராங்கத ன்கொலுவுக்கு வருகிற விதங்காண்க.

சந்திராங்கதன்-திபிதை.

பட்டையம்பரிசுபாலா பாங்குள்ள சூரிகைவாளும்
கட்டிசல்லடமுங்கட்டி சரிகைவேட்டி கரும்பூண்டு
துஷ்டரையடக்கும்வேந்தன் சூரன்சந்திராங்கதான்
யிஷ்டமாய்த்தந்தைமுன்பு யின்பமாய்வருகின்றானே

சந்திராங்கதன்-தரு.

வந்தான்சந்திராங்கதன்	தந்தையர்முன்னே
வாரான்	சந்திராங்கதன்
வந்தான்சந்திராங்கதன்	வாரான்சபைமுன்பாக (வந்
யிந்திராதிதேவர்	வாழ்த்தயெங்கும்
யெங்குமபுகழ்ந்து	போற்ற
ராத்திமத்தளதாளந்	தத்திமிதிமியென
சுத்திலுமாதர்கள்	சோபனம்பாடிட
(சுருள்) சுந்திரத்துடன்	விந்தையதாகவே
மந்திரிகளும்வந்து	போற்றிட (வந்தான்)
நெத்தியில்திலர்தமின்ன	நீலவிழியுருட்டி
சத்தங்கலகலென்ன	தந்தையின்பாதத்தில்
(சுருள்) தண்டைவெண்டையங்	கிண்கிணியுடனட
வாழ்த்திடவரசர்	போற்றிட (வந்தான்)
யெட்டுத்திசையினோடு	மிவன்மதனென்றுகூறப்
பட்டுபளபளென	பணிக்ளலங்கரித்து
(சுருள்) பாவலர்புகழ்	பாடிநின்றிட
காவலர்களுங்கண்டு	போற்றிட (வந்தான்)

சந்திராங்கதன் கவி.

தந்தையேயென்னையீன்ற தாதையேபாதம்போற்றி
வந்தனம்புரிந்தேனென்னை மகாசபைதன்னிலிப்போ
விந்தையாயழைத்தசேதி விபரமாயடியேனுக்கு
சிந்தையுமகிழவே தான் செப்புவீர்செப்புவீரே.

வ-ம். சரணஞ் சரணமையா தந்தையே அடியேனைச்சபைக்கு அழைத்தகாரியமென்னதென்று தெரியப்படச்சொல்லவேண்டு மையா தந்தையே.

இந்திரசேனன்-கவி.

சீர்பெருமாரியதேசஞ் சித்திரவர்மராசன்
பேர்பெருமபுதல்வியான பெண்கொடிசீமந்தினிக்கு
சேர்யோமனமாமென்று திருப்பூரும்வந்ததிப்போ
கார்சூழ்கலியாணத்தைக் கண்டுநீவருவாயப்பா.

வ-ம். வாருமப்பா யென்னுடைய செல்வக்குமாரனாகிய சந்திராங்கதனே நீயானால் மகாசுபக்ஷயம் பொருந்தி வாழ்ந்திருப்பாயாகு ரியதேசாதிபதியாகிய சித்திரவர்மராசன் தவம்புத்திரியாகிய சீமந்தினிக்கு சுயம்வரமென்று திருப்பம் வந்திருக்கின்றது நீ தானிதமுடன் போய்சுயம்வர மாலையாருக்கு கிடைக்குமோ தெரியாது நீயும்போ ய்பார்த்து வாருமப்பா கண்மணியே.

பொது-வசனம்.

அதெப்படியென்றால் யிந்தப்பிரகாரமாக சந்திராங்கதமகாராசனவன் தந்தையாகிய இந்திரசேன மகாராசனிடத்தில் விடைபெற்று ஆரியதேசம் வருகிறவிதங்காண்க.

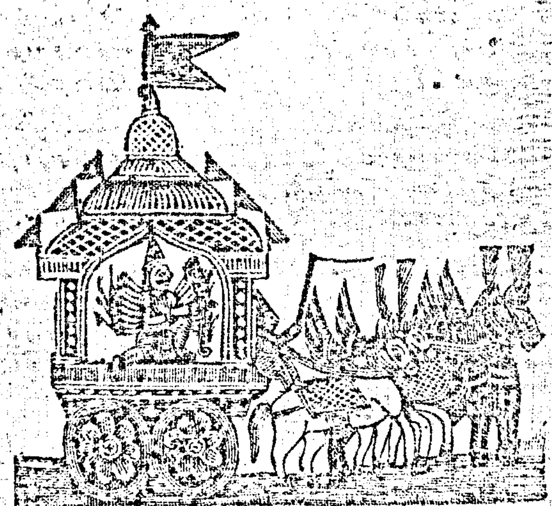

சந்திராங்கதன் தரு.

தேரேறிநடந்தானே சந்திராங்கதன்
தேரேறி நடந்தானே
தேரேறிநடந்தானே பாரெங்கும்புகழ்ந்திட
வாரேறுந்தனத்தானே மாலையுஞ்சூட்டிட (தேரேறி)

கொடிமன்னர்புடைசூழ வடிபடபேரிகை
வடிவர்யிருபுரமும் மாதர்கவரிவீச
(சுருள்)மாங்குவல்லியந் குரிகைவாளுடன்
யேகபோக வெல்லாசமாகவே (தேரேறி)
கொடியனுகங்களெல்லாம் குப்பென்விஷங்கள்கக்க
அடிவானத்திடிபோல வதிர்தம்நடக்க
(சுருள்)ஆவலாகவே தாவிட்டபரி
பூஜம்பரிமள மேவிவிடும்படி (தேரேறி)
காடுசெடிகளெல்லாம் கதிர்ச்சிதறியோடி
நாடுநகரங்களை நடத்தியதட்டிக்கொண்டு
(சுருள்)ராசதீரனுல்லாச மாகவே
தேசமன்னவர் சிந்தைவாடவே (தேரேறி)

பொது-வசனம்.

அங்கே யெப்படியென்றால் ஆரியதேசத்தில் அன்பத்தாறுதேசத்தரசரும் நிட்டபுரி சந்திராங்கதனும்வந்தவுடன் சித்திரவர்மன்பல்லரையு முபசரித்துச் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

சித்திரவர்மன் அகவல்.

மண்டலமாளு மன்னர்மன்னவரே
தண்கவிகூர்ந்தென் கருத்தினைக்கேளும்
சிந்தமகிழ்ந்தியென்தேவியுநானும்
பந்தியாய்பரமன் பாதமேபோற்றி
பெற்றநற்புத்திரி பெருஞ்சீமந்தினிக்கு
கற்பினிற்சிறந்த கன்னியானையான்
கன்னிகையற்று கலியாணஞ்செய்ய
மன்னவரேயுமக்கு மணமறிவித்தேன்
சந்தோஷமுடனே சகலரும்வந்தீர்
வந்தனமையா வார்த்தையொன்றுண்டு
நயமுடன்கேளும் நங்கையென்புத்திரி
சுயம்வரமாலை சுத்தியபோது
மன்னவரெவர்க்கு மாலையும்விழுமோ
பின்னைசந்தனிலே யாவருமிருந்து
கலியாணத்தை கண்களிகூர்ந்து
கலியாமனமுடன் சந்தோஷமதாய்
நடத்தியேவாழ்த்தி நல்விருந்துண்டு
விடைபெற்றேகுவீர் யாவருமையா.

வ-ம். அகோரதெய்வப்படியென்றால் சித்திரவர்மராசன் மாணிக்க மரகத வயிரவைடூரியாதிகளினால் பந்தலலங்கரித்தாசனத்திலே வ இட்டு விளக்குகள் ஏற்றி கட்டி வாழைக்குருகுகள் கட்டி மணவறை லக்ஷ்மிவிலாசமாக அலங்கரித்தவுடன் சிமந்தினியும் வரமாலைவீச அப்போயார்க்குமாலை விழுமோவென்று சித்திரவர்மன் மனம்வாடி யிருக்கும்போது சிமந்தினி வீசியமாலையானது சந்திராங்கதன் கழுத்தில் விழுந்தவுடனே சித்திரவர்மன் சொல்லுகிற விருத்தங்காண்க.

சித்திரவர்மன்-சந்தோஷம்.

சிந்தைமிகவேவாடி தியங்கியே மயங்கினேன்
சந்திரப்புதல்விதானும் அம்மவரமாலைவீச
வந்திடுமரசர்க்குள்ளே மன்னனெந்நாக்கிரவர்த்தி
சந்திராங்கதன்மேல்விழ சந்தோஷமதுகொண்டேனே

தரு.

சந்தோஷமதுகொண்டேனே — பொருந்துமைடைய
சிந்தைமிக — மகிழ்ந்தேனே
யெந்தன்புதல்வியிட — சிந்தைமிகக்களிக்க
வந்திடுமாலையுந்தான் — சந்திராங்கதனே (சந்)

வ-ம். அகோ கேளும் பிரதமந்திரிமார்களே இதோ பிடகபுரி சந்திராங்கதமகாராஜன் கழுத்தில் மணமாலை விழுந்தபடியால் யினிதாமதமின்றி கலியாணத்தை முடிக்கவேண்டிய கிரியாவிசைகளைத்தயார் செய்துகொள்வேண்டும் பிள்ளாய்மந்திரி.

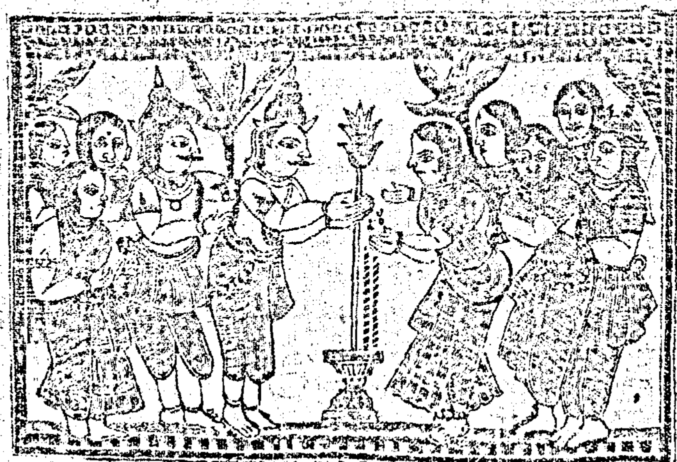

சந்திராங்கதனுக்கு சிமந்தினிக்கும் திருக்கலியாணம்.

பொது-வசனம்.

அப்போது வேதவிதிப்படி பிராமணர்கள் சடங்குகளைநிறைவேற்றி கலியாணஞ் செய்கிறவிதங்காண்க.

மங்களம் தரு.

சோபனமே சோபனமே சுபசோபனமே நித்தியசுபசோபனம்.

பூபதிசந்திராங்கதற்கும் — பொற்கொடிசிமந்தினிக்கும்
பங்குனிமாசத்திலே — பதினெட்டாந்தேதியினில்
சங்கதுடைவாரமதில் — சடையுதயம்லக்குனம்
கலியாணங்கலியாணம் — கன்னியர்க்குமன்னவர்
சலியாமல்வந்தாரே — சகலதேசமன்னவரும்
மணவறையிலுட்கார்ந்தார் — மன்னவருஞ்செல்வியுமாய்
அணியணியாய்ச் — சுபமங்கிலியார்
அன்புடனே — நலங்குயிட்டார்
நலங்காகிவந்தவுடன் — நாயகர்க்கும்பூவையர்க்கும்
அலங்காரஞ்செய்தார்கள் — அண்டர்களுங்கண்டுமெச்ச
மன்னவரும்மாதாகம் — மணவறையிலுட்கார்ந்தார்
தன்னெறியாம்வேதியரும் — நடத்திவந்தார்பலசடங்கும்
கங்கணந்தான் — தரித்துக்கொண்டு
கன்னியர்க்குத்தரித்தாரும் — மங்களமாய்நவவேசமம்
மலையவரும் — தானடத்தி
செல்வியர்க்குமன்னவர் — திருமங்கிலியந்தான்தரித்தார்
நலமதாய்வேதியரும் — அரசர்களுஞ்சேஷையிட்டார்
சுத்திவந்தாரசாணி — சுண்டுவிரல்தான்பிடித்து
பத்தியேபெண்பாதம் — பார்மன்னன்தூக்கிட்டும்
பெட்டியுமிட்டு — மிஞ்சுமிட்டார்
பொற்கொடியு — மன்னவரும்
அரிதானரிஷிபத்தினி — யருந்ததியைக்கண்டாரே
மன்மதனுந்தேவியுமாய் — மாளிகையிலுட்கார்ந்தார்
கன்னயமாய்பாலுபழம் — நலமுடனேதான்புசித்து
வந்திருக்குமரசர்க்கு — மன்னவர்களும்விருந்தருந்தி
சிந்தைமகிழ்ந்தரசர் — சேர்ந்தாரும்தம்பதிக்கு
கங்கணாமுமிருவருக்கும் — களைந்தாரேமணவறையில்
மங்களமாம்பாலிகையும் — வாவியிலேவிட்டாரும்(சோ)

பொது-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சந்திராங்கதராசனுக்கு கலியாணமான பிறகு சீமந்தினியுடன் கூடிவாழ்ந்துகொண்டிருக்கும்போது மின்னம் பலபல ராஜகுமாரர்களுடனே கூடிக்கொண்டுவேடிக்கையாக மாக ரிஷியீஸ்வரர்கள் வாசமாயிருக்கும் பலவனங்களும்பார்க்கும்படியாக தோழமாரைக்கூப்பிடும் விதங்காண்க.

சந்திராங்கதன் தரு.

தோழரேவாரும் வனம்பார்க்கசுகமுடனீரும்
ஆழமிக்குளுமாச்சாவலிலசந்தனஞ்சூழ்விளங்கியசோலையுங்கண்டிட
மாதவமுனிவர்கள் வாழுமாசிரமங்கள்
போதவேகண்டோம் போற்றியேவருகுவோம்(தோ)
பஞ்சவர்ணக்கிளிகள் பச்சைமயிலினங்கள்
கொஞ்சியேவிளையாடும் கொண்டாட்டம்கண்டிட(தோ)
காட்டிற்காடிபுலி கரிபரியனைத்தையு
மோட்டியேவிளையாடி யுடனேநாம்திரும்புவோம்(தோ)

சந்திராங்கதன்-கவி.

தோழரோமிந்த சூழ்வனந்தன்னில்வந்தோம்
வேழமுங்கரடிவேங்கை வீரமிகுந்தம்பாரும்
வாழையும்பிலாவும்நல்ல மாதளங்கனியுந்தேனீ
யாழதுபோலேனுத மழகையுங்கண்டிடவே.

வ-ம். வாருங்கோள் எனதுயாத்மநேயமுள்ள தோழமார்களாகிய கஜமுகாவீரதத்அமா, குபேசிகண்ணு, யுகநாயா, யித்தவனத்திவிராகின்றசிவராசிகளின் விநோதவேடிக்கைபார்ப்போமெனது தோழமார்களே.

சநதிராங்கதன்-தரு.

ஆனைவீரிடு வதைப்பாரும்
யதுவண்டமிடித்தாப் போல்கேளும்
சேனைமன்னவரெல்லாம் திடுக்கிட்டுஓடிட
சோனைமாரியைப்போல சொரியுமும்மதங்களும்(ஆனை)
வேங்கைப் புலியதைப்பாரும்
யதின்வீரியந் தன்னையுங்கூறும்
யோங்கிவெழுந்து வெயிலாய்நடக்குமே
யாங்காரமாகவதிர்ந்து வால்தூக்கியே (வே)

புள்ளிமயிலதோ பாருமது
போரவொய் யாரங்கள்நேரும்
வள்ளிக்கொடிபோல வளையுங்கழுத்தையுந்
துள்ளியேவிளையாடுந் தோகைமயிலழகையும்(புள்)
கன்னிக்கதலியைப் பாரும்
யதின்கனியை யருந்துவோம்வாரும்
யென்னயென்னமதுரம் பாரிந்தக்கனிகளும்
பின்னுமதுரம் பிலாக்கனிதோழரே(கன்)

பொது-வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் சந்திராங்கதனும் தனது தோழர்களுமாகவனவேடிக்கைப்பார்த்து அப்புறமோரு தவவனத்திலிருக்கிற ரிஷிகளாசிரமங்களை நாடிவருகிறபோது யமுனாநதிவெள்ளம் பிறளையயானதைப் பார்த்து செல்லுகிறபோது ஓடக்காரர்வருகிற விதங்காண்க.

ஓடக்காரர் கவி

ஆடியேமதுவுமுண்டு ஆனந்தமானபாடல்
பாடியேவீரியங்கள் பலபலசப்தம்பேசி
தேடிசந்திராங்கதன் தன் திவ்யபாதங்காண
நாடியேவோடக்காரர் நலமுடன்தோன்றினாரே

ஓடக்காரர் தரு

ஓடக்காரருநாங்களே வுயர்ந்தமரைக்கியார்களே
தேடிவந்தவரார்களோ தெரியச்சொல்லுவீர்களே
கப்பலுக்கதிகாரியே கனத்தமரைக்கியார்களே
யிப்பவழைத்தசேதியை யெனக்குரைசெய்வீர்களே
ரத்தினவியாபாரியே நல்லமரைக்கியார்களே
பத்தியழைத்தசேதியைப் பகுத்துரைசெய்வீர்களே
யென்னவேணுங்கேழ்க்குறீ ரெடுத்தெடுத்துதருகுவேன்
இன்னதென்றுவிபரமாக யெனக்குரைசெய்வீர்களே(ஓட)

(வ-ம்) சலாஞ் சலாஞ் சலாமையா மகாராசாவே கப்பல்வியாபாரியாகிய யெங்களையழைப்பித்த சேதியென்னமோ தெரியவில்லை ஆகிலும் சகலமானதினுசுமிருக்கின்றது யென்னவேணும் தருகிறேன் சொல்லும் மகாராசனே.

சந்திராங்கதன் கவி.

ஓடியேவந்துநின்ற வோடக்காரர்களே கேளாய்
நீடியயமுனையாற்றில் நீர்ப்பெருக்காச்சுதிப்போ
தேடியேரிஷிகள்பாதந் தெரிசிக்கவந்தோமிப்போ
நாடிநீவோடந்தன்னை நலமுடன்விடுவீரையா.

(வ-ம்) கேளுங்கள் ஓடக்காரரே நாமுரும் நாலும்யமுனாநிதா ண்டி ரிஷியீஸ்வராள்பாதம் பூசிக்கப்போகவேண்டியது அதனால் உம்மை அழைத்தேன் நீங்கள் ஓடம்விடுங்களப்பா ஓடக்காரரே.

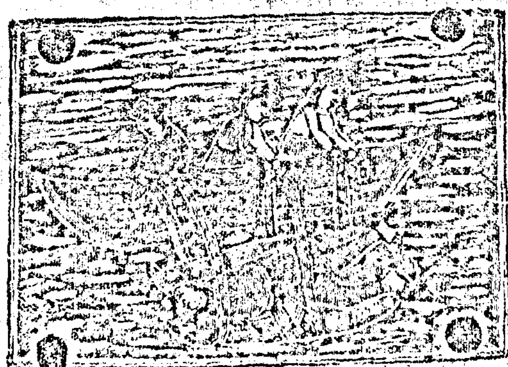

ஓடக்காரர்-வசனம்.

அப்படியே யிதோஉமது சொல்போலவே விடுகிறோம் தாங் கள்ஓடம் யேறிவாரும் மகாருசனே

ஓடக்காரர்-தரு.

ஏலேலோயேல்லிலோ — ஆசாயேலலிலோயேலலிலேரயேலே
போகுதப்பாநதிவேகமுடன் — பெருக்காகயமுனைநதி
(முடுக்கு) வேகமாய்வெள்ளமது — மீறிவரும்போது
வெத்திபுள்ளதிடதபுரி — சந்திராங்கதருசன்
போகவேபயணமுடன் — மன்னர்புடைசூழ
பொன்னுலகமன்னனைப் — போலவேறினார்ஓடம்
யோடம்நதிமேலே — வெகுஉல்லாசமாக
ஓடக்காரர்திருக்காக்கள் — ருசாதிருசா
காடியேவோடமது — நின்றதில்லைவிட்டு
கடுவோர்நதிவக்கரையுடன் — ரட்சத்தகமேசம் (ஏ)

யமுனாநதிவெள்ளமது — யார்ப்பரித்துஅலைமோதி
திமுதிமுயெனவாச்செல்லாக் — திடுக்கிடவேஅலைமோதி
(முடுக்கு) பெருமையுள்ளவோடமதை — பின்னப்படவேதள்ளி
பொட்டியுருட்டிட — மன்னர்பிரமத்தியாகி
சிருமையாமெல்லோரும் — சலத்திலேதத்தளித்து
சென்றிடவேகாலமென்று — சிந்தைமிகநொந்து
வொருவரொருவரைக் — காணாமல்மாய்கையாய்
வெள்ளம்உருட்டிடவே — யவ்ரவரும்உயிர்விட்டிரக்க
பெருமைபெருசக்கிரவர்த்தி — போனையுமங்கோர்
பிலத்துவாரந்தன்னிற் கொண்டுபோய்விடவெகுண்டோம் (ஏ)

பொது-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சந்திராங்கதருசனுந்தோழரும்யோடமேறி யமுனையிற்செல்ல அப்போது நீர்ச்சுழலான மடுவில்யோடங்கவிழ் ந்து தோழர்களாவும் சந்திராங்கதனை ஒரு பிலத்துவாரவழியால் பாதாளலோகத்து நதியின்கரையில் கொண்டு போய்விட்டு யிருக் கும் போது அந்தப்பாதாளலோகத்தை யாளாநின்ற தக்ஷகருசன் கொலுவுக்கு வருகிற விதங்காண்க.

தக்ஷகன் கவி.

அஷ்டமாநாகத்திற்கு மதிமதியரசர்கோமான்
யிஷ்டமாய்ச்சேனைசூழ யிரத்தினாபரணமாட
அஷ்டமாவிஷ்ணுநாகங்கள் தூரியாற்பரித்துநிற்க
தக்ஷகருசன்தானுஞ் சபைதன்னில்வருகின்றாரே

தக்ஷகன் தரு.

நாகலோகந்தன்னையாளும் — ரத்தினமுடிவேந்தனான
யேகபோகவுல்லாசமாக ருசருசமகாருசன்கொலுவாரார்
வாசுவல்லியங்களுடன் — மகாத்தோரணங்களாட
வேகமாய்ச்சபையோர் — மெச்சவீரதீரன்கொலுவானான்
படைமன்னர்புடைசூழப் — பரதநாட்டியங்களாட
யிடைவிடாமற்பேரிகைபு — மேகமாய்முழங்கிவர
வச்சிரபுசங்கள்மின்ன — வானவர்கள்புகழ்ந்துபாட
சித்திரக்குண்டைபிடிக்க — தக்ஷகன்கொலுவதானான்

பொது-வசனம்.

அதோ தெப்படியென்றால் நாகலோகப்பட்டணம் யாளாநின்ற தக்ஷகருசன் கொலுவிற்றிருக்கும்போது நாகநன்னியர் நடாகத்

றிப் சென்று நீரெடுத்து வரும்போது அவ்விடத்தில் சந்திராங்கதனைக்கண்டு வந்து ராசனிடத்தில் நாகன்னியர் சொல்ல அப்போது நாகருசன் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

நாகருஜன்கவி.

ஆட்டாயந்திரிமாரே யதிசயமொன்றுகேட்டேன்
பாரட்டாரா ணமிந்தப் பட்டணந்தன்னிலுற்றுளும்
நேரதாயவனையிந்த நிமிஷத்திலெந்தன்முன்னே
சேரவேயழைத்துநீங்கள் சீக்கிரம்வருகுவீரே

(வ-ம்) அகேவரீருமப்பா யந்திரிமார்களே நமது நாகலோகத்திலே நரமானிடன் வந்திருக்கின்றானும் அவனை யிக்ஷணத்தில் நாமழைத்தோமென்று சீக்கிரத்தில் அழைத்துவாரும்பின்னாயமந்திரி.

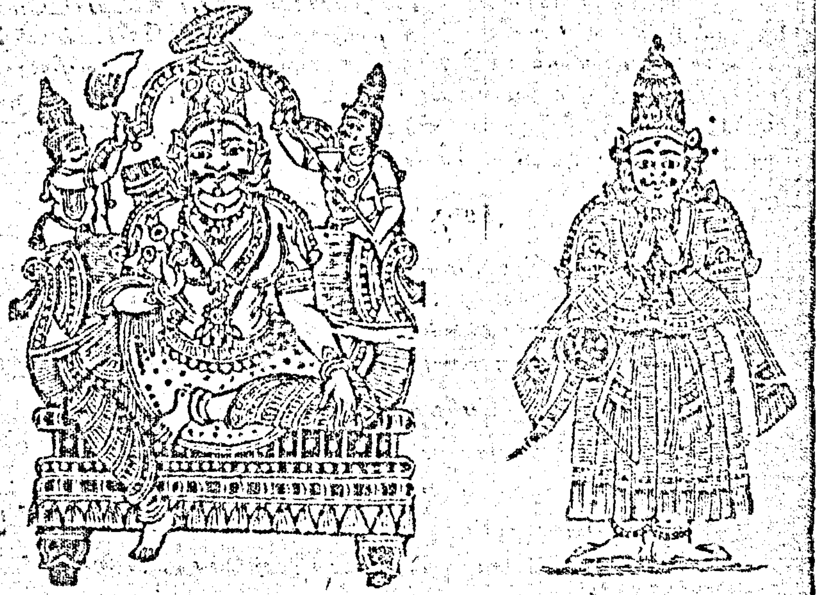

சந்திராங்கதன்கவி.

ஐயனேபோற்றிபோற்றி யரவபூபதியேபோற்றி
வையகமெல்லாந்தாங்கு மாமுடியோனேபோற்றி
பையரவங்கள்சூழும் பாதாளருலகங்காண
செய்தவமின்னதென்று தெரிந்திலேன் அடியேன்போற்றி

(வ-ம்) சரணஞ் சரணமையா சுவாமி சுவாமி முடிதரித்த ராசனே அடியேனிந்த பாதாளலோகங்களைக் காணப்பூர்வத்தில்

என்னபாக்கியம் பெற்றேனோதெரியாது தேவரீருடையபாதாரவிந்தங்களுக்கு அடியேன் வந்தனம் வந்தனமையா சுவாமி.

நாகருஜன்கவி.

அப்பனேவாழிவாழி யழகுகண்மணியேவாழி
வொப்புடனுன்றந்தை யுன்னுடையதேசமெல்லாம்
செப்புவாயெந்தன்முன்பு சிந்தையிற்தெளிவதாக
தப்பிதமில்லாமற்றான் சந்திதியினுரைசெய்வாயே.

(வ-ம்) அசோ வாருமப்பா பூலோக ராசபுத்திரனே நீ க்ஷேமிகானமவாழி யுன்னுடைய நாடெந்தனூரி யுன்தாய்தந்தை பேரென்ன சொல்லி வாரும்பிள்ளாய் கண்மணியே.

நாகருஜனுக்கும்-சந்திராங்கதனுக்கும் தர்க்கம்.

ஜம்பை.

சந்திராங்கதன்.

ஐயனே நிடதநகராசவிந்திரசேனனிட
தையலாள்வயற்றுதித்த சந்திராங்கதனாம்

நாகருஜன்

சந்திராங்கதனேயுன் தளம்விட்டுபாதாளத்தில்
வந்தவோர்விபரமதைவகையுடனேசொல்வாய்.

சந்திராங்கதன்.

நாகருசேந்திரனே நானுமெந்தன்தோழருடன்
யேகமாநீர்பெருகும் யமுனையதில்வந்தோமே.

நாகருசன்

வந்ததோரிடந்தன்னிலே வல்லவனேநடந்ததொரு
விந்தையுமின்னதென்று விளம்பிடுவாய்நீயுமே.

சந்திராங்கதன்

நடமதுதான்கவிழ்ந்து யுயிர்மாண்டாரோதோழர்
நீடியயமுனையென்னை யிழுத்தாம்விட்டதுவே.

நாகருசன்

அப்படியாவுன்சேதி யாதுஞ்சொல்கிறேன்
யெப்பொழுதுநீதுதிக்கு மிஷ்டதேவதையார்.

சந்திராங்கதன்.

ஆலகாலத்தையுண்டு அண்டர்களைரக்ஷித்த
நீலமாமுடிவான சிவபெருமானையா.

நாகருசன்

வெம்பெருமான் திருவருளால் செல்வமினியுமுற்கன்
பலவினைகள் தீர்ந்திருப்பாய் பாலகனேயமுறி.

நாகருசன்-வசனம்

ஆ ஆ வாருமப்பா சந்திராங்கதனே சிவனருளால் பழயவினை களைத்தீர்த்து யிப்படி வந்து யென்னுடைய தவப்பயனோ யன்றியே வேறில்லை யிப்பதியில் யாதொரு குன்றமுமில்லாமல் வாழ்ந்திருப்பாயப்பா சந்திராங்கதனே.

பெண்-வசனம்.

அகோ தெய்ப்படியென்றால் சந்திராங்கதன் நாகலோகத்திலக்க மாயிருக்க சித்திரவர்மராசனுக்கு தூதுவர்கள் வந்து யமுனாநதியில் தோணிகவிழ்ந்து உன்னுடையமருமகனுந்தோழருமாண்டாரென்று தூதுவர் சொல்லஅப்போது சித்திரவர்மன் திடுக்கிட்டு புலம்புகிறவிதம் காண்க

சித்திரவர்மன். சீமந்தினி. பாரதவல்லி.

சித்திரவர்மன் புலம்பல் தரு.

ஐய்யய்யோயானிவ்விதிக்கென்செய்வேன்
ஆற்றினிலோடக்கவிழ்ந்திடவும்
ஆக்கதோர்வுயிர் போச்சுதேமருகனே

1160.61

(சுருள்) ஆதிமூலமேநீயோயிது
நீதுசெய்திடவேதுசெய்தேனோ (ஐய்ய)

தோழமாருடன் கூடிப்போகையில்
தோற்றமில்லையோவோர்சகுனமுந்
தோஷமோவென்னுமோசமோமருகனே
(சுருள்) தொல்லுலகமுஞ்செல்வியாருடன்
வல்லவன்செயலில்லையில்லையோ (ஐய்ய)

பாவிநான்செய்தவமோயிது
யென்மைக்கினியுமெய்கம்பெண்டாகவும்
பாவமோயென்மேல் கோபமோமருகனே
(சுருள்) பத்துதேவ்யர்சித்தம்வாடுதே
வெத்தியாளிசெத்துப்போகவே (ஐய்ய)

குன்றுபோலானையமுனைவெள்ளமுங்
கொண்டுபோச்சதோவன்கடல்தன்னிலே
கொள்ளையோயிது கொள்ளையோமருகனே
(சுருள்) கோதையென்மகள்வாதையாகவுங்
கூறுசெய்தேமனம்நீறச்செய்திட (ஐய்ய)

பாவியாங்களும்பருவகாலம்போய்
பமமனர்பாதம்பணிந்தாலய்யோ
பாதிவயதில் சிவபக்திவிரதமும்
(சுருள்) பாரில்அனைவரும் சீர்குலைத்திட
நின்றுனுமேதிடுக்கிட்டேங்கவோ (ஐய்ய)

யென்பாவத்தைமுன்யெடுத்தசென்மத்தில்
யெந்தபுத்ரி யிடஅசெய்தாளோ
யின்னவாரென் றறியேன்பிரமன்
(சுருள்) யிரேழுலகினில் யாரும் நகைக்கவும்
பாரினில் சோமவாரம் பூசித்தாள் (ஐய்ய)

சித்திரவர்மன்-சிசபந்தியம்.

ஐயனேசிவசிவாயெனமெய்யெலாஞ்சோருதே
யரும்பாவியானிதற்கென்செய்வேன்
வையகமாள்வதிற்கீர்த்தியனியாயமோ
வருகின்றயாசகரைவதேனோநான்
மையுதேயென்னுயிர்காதர்வெளப்புதல்வியும்
நற்சுகமிழந்துமேபிதவையாகக்

செய்யாதுந்திருவுளமகிழ்ந்துதோசிவநிவா
நிக்குவேறில்லையாவென்னசெய்வேன்.
பத்தராக்ஷகருணைபரமசிவமே
பரம்பனிந்தன்புடன்தவம்புரிந்து
பெத்தநற்புதல்வர்மாய்விலையம்போக
பேதையென்செய்வேன்பிறைகபாணி.

பொருள்-வசனம்.

அக்காலத்திலப்படி யென்றால் சித்திரவர்மராசன் மருகன் ஆற்றில் மடிந்தானென்று தூதுவரால் கேள்விப்பட்டுமுகத்திலறைந்து கொண்டு அழுதுசோர்வடைந்த சேதியானது தாதியரால் சீமந்தினிகேழ்விப்பட்டு திடுக்கிட்டு புலம்புகிற விதங்காண்க.

சீமந்தினிபுலம்பல்-தரு.

ஐயோநானென்ன செய்வேனுருயிர்துணைவரும்
யாற்றில்மடிந்திட்டாரோ பிராணநாதா
தையலாளென்னையிங்கே தவிக்கவிட்டுயிர்மாளத்
தருமமோவுந்தனுக்கு பிராணநாதா
ஆவலுடனேயவர்தாஅடியாளைமாலையிட்ட
ஆசையெய்கோவிட்டீரோ பிராணநாதா.
காதலர்மாண்டிடவுங் கன்னிதனித்தினிநான்
கைம்பெண்டாயிருப்பேனோ பிராணநாதா
பூதலந்தன்னிலேநான் பெண்ணான்தனித்திருக்கப்
போகுமோவொருக்காலும் பிராணநாதா
சின்னஞ்சிறுவயதிற் செல்வியைமாலையிட்டுநீர்
திரும்பிப்போகவில்லையே பிராணநாதா.
ஆபன்யெழுதினதோ மாயமாலதுவோ
ஆற்றினில்மடிந்திடவும் பிராணநாதா
யென்னையறியாமலே உன்னைஅழைத்தயேமன்
யேனோயென்னிடமில்லை பிராணநாதா
உன்னைப்பறிகொடுத்து வுயிர்தரித்திருப்பேனோ
உடனேப் [illegible]ன்றீரோ பிராணநாதா:

சீமந்தினிசொர்ச்சகம்.

புன்னைச்சொருக்காவிர்ப் பூவனையின்யாமுயங்கும்
உன்னைப்பெருமோகம் வேண்டாமல்தான்முனிந்து

யென்னைப்பிரிந்தாயினி யென்றுநான்தமியேன்
புன்னைப்பிரிந்தாவியுய்யேன்மற்றுயபேனே:

(வ-ம்) அகோகேளு மெனதுபிராணநாயகா நீர் செழுமைதங்கிய புன்னைவனத்தில் இன்பமலர்மஞ்சத்தில் நாமிருவருஞ் சேருமுன்னே முன்னமே யெம்போகத்தைவெறுத்து நீரென்னைப்பிரிந்து விட்டீ ரும் நானும்மைப்பிரிந்துயிர்தரித்திருப்பேனோ அடியாளிதோ ஆகினியுடன்பிரவேசமாய்த் தங்களிடம் வருகிறேன் பிராணநாதா.

சித்திரவர்மன்-கவி.

என்னநான் சொல்வேனம்மா யிப்படித்துயாமுற்றால்
மன்னவன்வாறதில்லை மனமதுமெலியவேண்டாம்
பொன்னினின்மாலேசிக்கி புண்ணியந்தீர்த்துமாடி
சென்னியிற்கங்கைசூடுஞ் சிவனடி தொழுவாயம்மா.

(வ-ம்) ஆ ஆ வாருமம்மா காவே ஆண்டாண்டுதோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வருவரோ மானிலத்திலென்றவாக்கியப் படி நாம்மழுதுசிக்கைதவாமலிருந்தாலென்னப் பிரயோசனம் யினிநடக்க வேண்டிய வேலைகளைமுடித்துவிட்டு புண்ணியந்தீர்த்தமாடி சாக்ஷாத் பரமசிவத்தைத்துதித்தால் மனக்கவலையுமாருக்நல்லகதியுங்கிடைக் கும் யினிசஞ்சலத்தை விட்டுத்தேருவாய் அரண்மனைக்குப்போய்ச் சேருமம்மாதாயே.

பொருள்-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகச் சித்திரவர்மன் தன்புதல்விக்குத்தேருதல் சொல்லி மனமகிழ்ந்தரியபின்பு சந்திராங்கதனிறந்தபோன சேதியானை ஆ திடதுபுரம்தெரிவிக்க தூதர் போகும்போது இந்திரசேனன்தன் தூதரால் கேழ்விப்பட்டு மகனேமகனேயென்று புலம்புகிற விதங் காண்க.

இந்திரசேனன் கவி.

யென்னிடவயத்தில்புதல்வனுதித்தாயிவ்விதவந்தசேகரவப்பா
சென்னியில்மகுடந்தரித்துமேயிந்த தேசத்தையாள்வாயென்றிருந்
தேன் அன்னியர்தாமுமாருடன் கூடியாத்தினி விக்கவும்சாகசோ
வன்னியமேந்துமமா அருளால் மாண்டிடவந்ததுமகனே.

இந்திரசேனன் தரு.

யென்கதனே
விதியோவென்னசெய்குவேன்
[illegible] யாத்தினிர்ச்சாகவுமாசகுதோ (விதியோ)
[illegible]

மதிகுடிஞ்சிவன்செய்த மாய்கையேயாரனறியேன்
நதியில்வீழ்ந்தென்மகன் காணதையச்சித்திடவும் (விதியோ)
சதிமோசமோவையனே மகன்சாக மனம்நோக
வெனையாரும்பாவிகளெனப்பேரு மெடுப்பதிது (சதியோ)
அத்தியாகத்தேசபாள்வா வென்றிருந்தேனே
பதிவிட்டப்புறஞ்சென்று பாலனிறந்திடவும் (சதியோ)

(வ-ம்.) ஓம் அரகராமகாதேவாகர்த்தனே கயிலாசவாசாயித்த நிடதமானகரை மகாவலங்காரமாக பரசாலஞ்செய்து யென்பேரப்பிரபசிக்குமென்றிருந்த ஆசையைவெறுக்கச்செய்து பிறதேசம்போய் அத்திவிரங்கிப்போகும்போது நிர்மாணடபடியால் நான்பிள்ளையிற் சித்திருப்பேனே யிந்த அபகீர்த்திக்குத் தானோ யென்குலத்தில் பிறந்தாய் நானென்னசெய்வேனடா மகனே.

பொதுவசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக நிடதபுரியிலிந்திரசேனமகாராசன் புத்திரசோபமுற்று யாதொன்றும்தோன்றாமல் பிரமைகொண்டிருக்குஞ் சேதிகளைவராக்கேள்வியுற்று சித்திரவர்மராசன்மனம்நொந்து சீமந்தினியைப்பார்த்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

சித்திரவர்மன் தரு.

சேனுமென்புத்திரியே சீமந்தினி (கேளுமென்)
கேளுமென்புத்திரியே பாலனைக்குயில்மொழி
நாளுமனேகபாக்க நாயகன்மாண்டிடும் (கேளுமென்)
மன்னவர்மாண்டபின் மங்கிலியமிருப்பது
அன்னமேயார்க்கும் அடுக்குமோவடுக்காது (கேளுமென்)
இந்திரசேன்ராசன் ஏதொன்றுந்தோற்றாமல்
மைக்கண்மேலேக்கமாய் வாடியேயிருக்கின்றார் (கேளுமென்)
யின்னகர்தன்னிலே யென்னுடகையாலுன்
மன்னவன்கிரிகையை மகிழ்வுடன்செய்கிறேன் (கேளுமென்)

(வ-ம்.) கேளுமம்மா தாயே புன்னுடையமாமனார்கிய இந்திரசேனமகாராசன் புத்திரசோகத்தினால் சித்தபிரமைகொண்டு மனம் வாடியிருக்கின்றாரும் ஆகிலும்நீயின்னும் மங்கிலியத்தாடனிருப்பது சரியல்ல நமதுபட்டணத்தில்தானே உன்கணவருடைய கிரிகைகளை நானேசெய்ய நாடிக்கின்றேன் உன்மனதெப்படி தெரிவிப்பாய் தாயே சீமந்தினி.

சீமந்தினி கவி.

மங்கிலியத்தொடுக்கி மாதுளன்கைம்பெண்டாகி
பொங்கமாய்புயிர்தரித்து பூமியிருக்கவேதான்
மைங்கொடியாள்முன்செய்த பாக்கியமிதுவேவய்யோ
செய்கையில்மழுயானேன்தானு சிவனோசனென்னசெய்வேன்.

சீமந்தினிபுலம்பல்-தரு.

யென்னசெய்வேன்யிவ்விதிவர வேதுசெய்வேன்சிவனே (யென்ன)
சின்னஞ்சிறுவயதில் செல்வித்திருக்கழுத்தில்
மன்னவர்கூடிய மங்கிலியம்போகலுன் (யென்ன)
அன்பத்தாருதேசத்து வரசரும் அந்தணரும்
ஆசீர்வதித்தமங்கிலியம் அன்புதாழு துதான்
தாரத்தமேயிருக்கவுஞ் சோதனையோவையனே
(சுருள்)சோருதென்னுயிர் வாடுதையனே
தேருமொழிசொல்ல யாருமில்லையே (யென்ன)
வைதிகமறையவர் வாழ்த்திச்சோபனம்பாட
மனமாலை பூண்டிருந்தேன்
செய்தவினையிதுசிந்தைக்கலங்கிவாடித்திரு மங்கிலியமிழக்க
(சுருள்) சித்தம்மயங்கிதே பத்தாதேவயர்
நத்திடுனினி (யென்ன)
வித்தமாவினை மலர்களையுந்தாந்து
மஞ்சள்புஞ்சுடன்வாசனைகளபமும் பத்தாவையுமறந்து
பஞ்சணைமெத்தையும்பாங்கியரேவலும் ஆவிசோருதே
(சுருள்) பாவியென்னுட பெண்பிறந்தாள் (யென்ன)
புவலகினிற்.

சீமந்தினி அகவல்.

தந்தையின்வாறு சாற்றியபோது
செந்திருக்கோபாரு சீமந்தினியாள்
உள்ளமுருகி யோவென்றலறி
வள்ளிக்கொடியாள் வாங்கிடமாலை
சித்திரவர்மன் சிந்தையும்வாடி
உத்திரியமத்தனை புகன்றாடத்தி
அந்தணருக்கு மதிகளுக்கும்
சந்தோஷபரிய தானமளித்து
மன்னவனாகு மதுதால்படிக்கு
தன்னைதன்னில் தாதுமேயிருக்க

சீமந்தினியுஞ்செய்திடுமிவ்விரத
சோமவாரஞ்சொல்லுங்கோளாய்.

பொது-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சீமந்தினி ருதுவாகிறதற்குமுன் ராஜகுமாரத்தி கொ ண்டபின்பு மயித்திரையம்மன்சொல்லிய சோமவாரவிரதம் அனுஷ்டிக் கிறவிதங்காண்க.

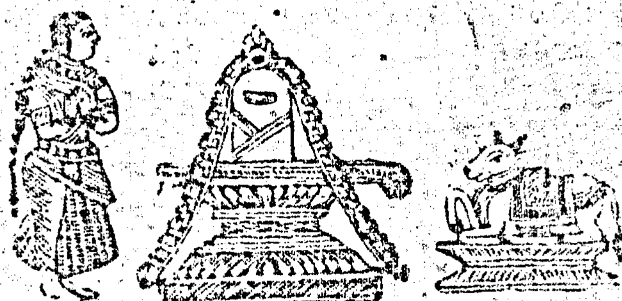

சீமந்தினி கவி.

கங்கைமாநதியிலாடிக் காவியுந்தரித்துக்கொண்டு
பொங்கமாய்த்திருவெண்ணீறுபூசி கண்டிகைபணிந்து
செங்கையில்மழுமானேந்துஞ் சிவனடிக்கன்புமிக்க
மங்கைசீமந்தினியாரும் மலர்பறித்துதிசெய்வாரே.

சீமந்தினி பூசை-தரு.

யிந்திரன்பூசைபுரியும்பாதனே	சிவசாம்பசிவா
யேகதியாக	ருசலிங்கமே
மந்திரமுறையாகப்பூசித்தேன்	சிவசாம்பசிவா
மங்கிலியபிட்சை	தந்தருள்வாய்
பரவையின்மனை தூதுசென்றவா	சிவசாம்பசிவா
பங்கயமலர்ப்பாதம்	போற்றினேனே
சரணமென்றுனைப்போற்றிசெய்குறேன்	சிவசாம்பசிவா
சங்கரா உனக்	கபயமையனே
கமலக்கண்ணனுமயனுங்காணாத	சிவசாம்பசிவா
கற்றனேயுனக்குப்	பூசைசெய்குறேன்
பாமலனேயெனக்கருள்	புரிகுவாய்
திருமங்கிலியப்பிட்சையடியவர்க்கருள்	பிறைசடாமௌலியே

ஞாலமீதினித்தாயைப்போலவந்த	சிவசாம்பசிவா
ஞானசிரோன்மணியான	தெய்வமே
சீலமேயுனைப்போற்றிசெய்குறேன்	சிவசாம்பசிவா
சிந்தனைதவிர்க்கருள	வேணும்

சீமந்தினி-தேவாரம்.

அண்டர்கள்முனிவர்போற்று மாயிரங்கண்ணன்பூசை
கொண்டதோற்றாசிரக் கோகனத்தாள்போற்றி
தொண்டருக்கருள்வாய்போற்றி துதிப்பவர்மனத்தாய்போற்
சண்டனைபுதைத்தபாதா தாளிணைபோற்றிபோற்றி. [றி

(வ-ம்.) ஓம் அரகராமகாதேவா கற்றனேகயிலாசவாசா வுன பாதாரவிந்தம்பூசித்த அடியாள் துன்புறுதலண்ணம் தேவரீர் திருவுளமகிழ்ந்து அன்று மயித்திரையம்மன் சொல்லிய வாக்கான தவிசகாமல் அடியாளுக்கு மங்கிலியபிட்சைதந்து யென்பதத்தாளை யெழுப்பித்தரவேண்டுமையா சுவாமி.

பொது-கவி.

இன்பமாய்பாமன்பாத மேத்தியேதுதிகள்செய்து
அன்புடனதிதிகட்கு அன்னமுமளித்தமாது
நன்மனதுடனேவீடு நாடியேயிருக்கும்போது
மன்னவன்பிராமணர்வரவினை யுரைசெய்குவோமே.

(வ-ம்.) இந்தப்பிரகாரமாக சீமந்தினிசோமவாரதினத்தில் சிவ பெருமானுக்கு அபிஷேகமுதலிய கயிங்கிரியங்களை நிறைவேற்றி தாபூஜை நைவேத்திய அர்ச்சனையாய் சுவாமி தெரிசனமாயி அதிதி களை யெதிர்பார்த்திருக்கிற சமயத்தில் விதர்ப்பதேசத்து பிருமணர் களிருவர் சிநேகர்கள் அவராதாமம் சுவேதாவென்பவரும் சாமா வென்பவரும் அப்பட்டணத்திலுள்ள அரசனிடத்தில் கல்விப்பிரசங் கஞ்செய்து செம்பொன்தியாகங்கேழ்க்க அவ்வரசன் மமதையினால் சூரியதேசத்தில் சீமந்தினிசோமவாரத்தினத்தில் ஸ்ரீபுருஷாளுடன் வரப்பட்ட பிருமணர்களை சக்திசிவமாகப் பாவனைசெய்து பூசித்து அனேகம்பசும்பொன் தியாகமளிக்கின்றாள் ஆனபடியால் நீங்களிரு வரும் ஒருவர்பெண்ணாகவேடங்கொண்டு சதிபுருஷாளென அவளி டம்போமென்ன அரசன்வார்த்தையைக்கேட்டு சாமவானென்னும் பிருமணன்பெண்வடிவுற்றாசுமேதாவென்பவன் புருடவடிவுடனின் னம் இரண்டுபிராமணர்களுடன் வருகிறவிதங்காண்க.

பிராமணர்-கவி.

பிசகோப்பாலிந்நுடா து விப்பாரயிருக்கும்போது
வாசமாய்விதர்ப்பதேச மறையவரிருவர்கூடி
பாசமாய்தாரம்வாக்கப் பத்தினிபுருஷரென்று
மோசமேவுடக்கள்பூண்டு முகமலர்ந்திதோவந்தாரே.

பிராமணர்-தரு.

வேதியர்வந்தாரே சபைதனில் (வேதியர்)
வேதியர்வந்தனர் ஜோதியதாகிய
சோபிதந்தத்தைக்கத் தியாளிதுக்கொண்டுமே (வேதியர்)
சித்திரவர்களின் புத்திரிசீபத்தினி
மத்தயில்சைக்காய முனிதியாய்க்காண்பேது (வேதியர்)
சுமேதாவென்பவர் சுத்தபுருஷராய்
சாமாவென்பவர் நாதுமோர்ஸ்ரீயாய் (வேதியர்)
சீமந்தினியுடை செங்கைகளித்திட
பூமியிற்போய்வேடம் பூண்டுமேயன்புடன் (வேதியர்)

சுகோதர.

சீமந்தினி-கவி.

வேதியர்தம்மைக்கண்ட மெல்லிசீமந்தினியாரும்
சோதியேயுமையாளோதி தோன்றினளென்றுவன்பாய்
யாதியேபோற்றியென்றும் மடிபணிந்தாசனத்தில்
நீதியாயிருத்திமாது நெறியுடன்பூசிப்பாளே.

(வ-ம்.) சரணந்சரணமையா சுவாமி அம்மணிகதாக்குடைய இவ்வதிருவ்ந்து அடியாள்வந்தனம் வந்தனமையா சுவாமி.

பிராமணர்-வசனம்

சிரஞ்சீவி சிரஞ்சீவி சுபோவாசுபோவா தீர்க்காயுசு சுமங்கலித்தாயிருப்பாயம்மா சீமந்தினி.

சீமந்தினி-ஜம்பை.

அய்யரேயுமையே தானாவுமையாளெனவெண்ணிச்
செய்குறேனபிஷேகம் திருவடியிற்தானே
பன்னீரும்பழுகுசட்டம்பால்தயிர்பஞ்சாமிர்தம்
நன்னீராலபிஷேகம் நானுமேசெய்தேன்
பட்டாடையாபரணம் பக்ஷமுடனிருவருக்கும்
யிட்டேனையடியாளு மிணையடியைப்போற்றி
சந்தனமுங்கஸ்தூரி சாத்தியுத்தன் திருவடியிற்
வந்தனமுஞ்செய்துநல்ல மலர்கள்பரித்திட்டேனே
பால்பழத்தேன்மதுரமுள்ள பாகுடனேமுப்பழமுஞ்
சீலமுடனேயளித்தேன் திறமாய்க்கொள்வீரே
பாக்குநல்லவெற்றிலையும் பசும்பொன்னேயளித்தேன்
வாக்களித்துப்போய்வாரும் மறையவரேசுவாமி.

(வ-ம்.) கேளுமையா சுவாமி தங்களையும் பத்தினியையும் பார்வதிபரமசிவனும் பார்வதியுமாக பாவனைசெய்து சோடசவுபசாரத்துடன்பூசைசெய்து அநேகப்பொன்பூஷணமடையிதுகளொடு அடியாள் மனம்பூரணமாகத்திருக்கின்றேன் அதைக்தாங்களெடுத்துக்கொள்ளவேண்டு எனக்குநல்வாக்களித்துப் போய்வாருமையா சுவாமி.

பொது-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சீமந்தினிஅன்புடன் பெப்படிபாவனை செய்து பாதபூசைசெய்து அனுப்பினளே அப்படியேசாமாவனென்பவன் பெண்ணுருவாகி சுமேதாவை தடுத்துத் தன்னைப்புணருமென்று வழியில்வினயவார்த்தை யாடுகிறவிதங்காண்க.

பிராமணத்தி-கந்தார்த்தம்.

கணவருநீரேயெந்தன் காமமுந்திரவின்பம்
துணைவரேவாருமிந்தச் சோலையிலின்பமாக
மனையவீர் தடைசெய்யாதீர் அடியவள்விரகத்திர
குணமுடன்மனமகிழ்ந்துக் கூடுவோம்வருகுவீரே.

தரு.

கூடுவோம்வாரீர் இருவரும் கூடுவோம் வாரீர்
கூடிவோமிருவரும் போனேபுமன்மிம்போமே
நாடியிச்சோலைக்குள் ஈர்முதியின் பழுடன் (கூடுவோம்)

(வ-ம்.) வாரும்பிருமணரே யென்னழகைப்பார்த்தீரா யெவ்வ ளவுமான ஸ்திரியாய்விட்டேன் இப்போது யெனக்கு விரகதாபமா னது பொறுக்கக்கூடாமையால் சீக்கிரச்சோலையி லென்னைக் காந்த ர்வ விவாகஞ்செய்துக் கொள்ளவாருமையா யென்னாதலரே.

பிராமணன் கந்நாந்தம்.

அண்டிவந்தெனைதடுத்து அனைவொனையுரைத்தயோ
பண்டுசெய்தபாவம் பற்றியேயின்றுதொடர்ந்து
தொண்டரின்மனதிலன்பு தோற்றியபடியேசாட்சி
கண்டனைநீயெனைத்தொடாதே கன்னியேயெட்டிநில்லாய்.

தரு. கன்னியேபோடியெனைத்தொடாதே கன்னியேபோடி
கன்னியென்குலத்திற்கு காந்தர்வங்கூடாது
சொன்னேனதை மருந்துதோகையாநீதொடாதே (கன்னி)

(வ-ம்.) ஆது கேளடிபெண்ணேநீசொன்னதுபரியாசவசத்தை என்றும் தோழர்களில் உள்ளிரம முறைமைக்கோ பேசுகிறாய் என் றிருந்தேன் இப்போதுநீசுத்தமாய் பெண்ணாநவாறுயதைப் பார்த் தால் சீமந்தினியின்முன்னே நாம்பொய்வேடமாகப்போனோம் அந் தப்புண்ணியவதி யெப்படிபாவனைசெய்தாளோ அப்படியேயாயிற்று விட்டது யிதற்கென்னசெய்வோம் நீயிப்போது சொல்லுகிறவார்த் தைக்குநானிசையமாட்டேன் நமதுபிராமணகுலத்திற்கு காந்தர்வ விவாகங்கூடாது நீயெட்டியிருந்து வசனியும் பெண்ணே.

பிராமணத்திகந்தார்த்தம்.

மன்னவர்நீயேயென்று மாவிட்டெனைக்கொண்டு
சொன்னநல்வார்த்தைதன்னை துறப்பதுமுறைதானோ
யென்னநான்நீதிநாலே யெடுத்துமேயுரைத்தபோதும்
கன்னியென் மனங்கொள்ளாது கையைநான்பிடித்திட்டேனே.

தரு. கைப்பிடித்தேனேவிடுவதில்லை கைப்பிடித்தேனே
கைப்பிடித்தேனுன் காமங்களுமிகுந்திட
சொற்படிக்கிணங்கியே சுகலீலைசெய்திடக் (கைப்பி)

(வ-ம்.) கேளும்நாயகா நீரென்னநீதிமார்க்கங்களைச் சொன்ன போதிலு மென்காதிற்கொள்ளாது யென்னிஷ்டப்படி சுகமனுபவிக் காமலும்மைவிட்டுவிடேன் யிதோயுமதுகையைப்பற்றினேன் காதலரே.

பிருமணர்கவி.

பெண்ணைப்பிடித்திழுத்து யினங்கொடியாளேநீயும்
தொந்தரைவாகத்தானே சுகலீலைசெய்ய
முந்திநான்செய்தபாபமுண்டோதோ யென்னசெய்வேன்
வந்திடுமீதேயாமும் வாதுடன்நீகாஞ்சேர்வோம்.

(வ-ம்.) அய்யய்யோதெய்வமே நான்பூர்வத்தி லென்னபாவஞ் செய்தேனோ யிக்கொடியவள் யென்னைவலுவிலிழுத்துசுகலீலை செய்ய யிவ்விதிக்குநானென்னசெய்வேன் பாவியாகியநாமோ அன் புடைய சீமந்தினிமுன்னே மாறுபாடாக வேடம்பூண்டு யிருக்கபடி யே அந்தம்மன்பார்வதியென்று பாவனைசெய்ய அது அப்படியேப லித்தது யிதற்குநாம் என்செய்வோம்வாரும்பெண்ணே சாமவதி.

பொது-வசனம்.

இவ்விதமாக யிருவருமந்த நகரம்வந்து தங்கள் தகப்பனிடஞ் சொல்ல தகப்பன் மண்மேல்விழுந்தழுது அந்தப்பட்டணத்தரசனை கிந்தித்துப்பேச அதைக்கேட்டவிதர்ப்பதேசத்துமன்னவன் நாம்வே டிக்கையாகச் சொன்ன காரியம் வினையாக முண்டுவிட்டதெ ன்று பாத்துவாசமுனிவரை யழைத்து யிக்கொடும்பிழைக்கு நா னென்னசெய்வேன் என்றுமுறையிட அம்முனிவர்அரசனுக்கு கௌ ரிமந்திரமுபதேசித்து நீபார்வதியைநோக்கிதவஞ்செய்து தீர்த்துக் கொள்ளென்று சொல்ல அந்தப்படியே அரசன்பார்வதியைநோக்கி தபம்செய்ய அப்போதுபார்வதியம்மன் பிரசன்னமானவுடன் சாம வதியைமுன்போலே புருஷனாக்க வேணுமென்று அரசன் அம்மனைப் பணிந்துகேழ்க்க யென்யிறைவருடைய மெய்யன்புடையது அது ப்பிசிட வேண்டுமென்று உமையவள் மறைந்துவிட அதுபோலவே அரசனும்சுமேதாவிர்க்கும் சாமவதிக்கும் விவாகம் செய்தனுப்பினி ட்டுயிருக்கவும் அப்போது ஆத்தில் ஓடம் கவிழ்ந்ததாக ருசனிட்ட சேர்க்க சந்திராங்கதன் தக்ஷகனை விடை கேழ்க்கின்றான்.

சந்திராங்கதன்.

நாகராஜன்கொலுவு.

சந்திராங்கதன்-கவி.

யென்விடதாயுந்தந்தை யிரந்துயிர்மாண்டேனென்னும்
யென்னையாய்மாண்டாரோதான் யிப்பூமியிலிருக்கின்றாரோ
சின்னதோர்வயதானயா சீமந்தினியெனதுதேவி
மன்னவன்மாண்டேனென்று வாடியேபுலம்புவாளே.

(வ-ம்.) கேளுமையா நாகராசனே நான் ஆற்றில் விழுந்திறந்தேனென்று கேள்விப்பட்டவுடன் யெனது தாய்தந்தையர் வுயிரிழந்தார்களோ வுயிருடனிருக்கின்றாரோ தெரியாது அதுவுமல்லாமல் அடியேனிட தேவியானவள் ரொம்பவுஞ் சிறுவயதுடையவள் யான் மாண்டேனென்று கேழ்விப்பட்டால் வுயிர்தரிக்க மாட்டாள் அப்படியிருக்க தேவரீர் என் பட்டணத்திற்கு போக விடைகொடுக்க வேணுமையா சுவாமி நாகராசனே.

நாகராசனுக்கும் சந்திராங்கதனுக்கும் தர்க்கம் தரு.

அப்பனே சந்திராங்கதா வந்தன்
மனது ஆயாசம் வேண்டாமடா
பருப்புடனெய்சர்க்கரை தந்திட்டேன்
அப்புடனமுதுசெய் அளமகிழ்ந்தேருவாயே (அப்ப)

(கருள்) உத்தமனே உன் பத்தினியாருடன்
சித்தமகிழ்ந்துமே வெற்றியதாகவே (அப்பனே)

சந்திராங்கதன்தரு.

நாகராசேந்திரனே யுங்கள்மனம்போல நல்விருந்துண்டேனே
யோகபோகமதாகயில் வுலகாண்டிருந்த
பார்குமாரமொழிபெண்ணுடைய வேந்தனே
(கருள்) பக்ஷமாகவே ரக்ஷித்திரேனே
யிஷ்டமாவிடை யின்றருள்செய்யும் (நாகராசே)

நாகராசன்-தரு.

வாக்கதுஅளித்திடுவேன் உன்னகர்சென்று (வாக்கது)
வளர்க்ஷேமங்குருசாக சீக்கிரமாகவேசெய்துநீதார்கையில்
பாக்கியில்லாமலும் பரிவுடன்போது
(கருள்) பக்ஷமாகவே யிஷ்டம்என்மேல்
கஷ்டமில்லையாமல் லக்ஷணந்துடன் (வாக்கது)

சந்திராங்கதன்-தரு.

தந்திடும்வரம்போதும் அடியேன்போகத்தாமிதம்வையாதே
செத்திருமாது வளர்ந்திடும்க்ஷேமமும்
உத்தனிடத்தில் உருதியாயிருக்கணும்
(கருள்) இதினிப்படி நாதனேயும்பாதம்
மனதில்நிதம் துதிசெய்ய (தந்திடும்)

நாகராசன்-வசனம்.

கேளுமப்பா சந்திராங்கதனே நீயோ நாம் முன்னம் ஆற்றில் ஓடம் யேறிவந்தபோது சலத்தில்மிதந்து யென்னிடம்வந்து உயிருடனிருக்கிற படியால் தான்உனது பட்டணம்போக வேணுமென்று விடைகேழ்க்கிறபடியால் நீயிப்படிக்கு தருகிறதில்லையப்பா சந்திராங்கதனே.

சந்திராங்கதன் விருத்தம்.

இரத்தினபரணமின்ன நாகலோகத்தையாளும்
உத்தமவயிடையோனுக்கு உன்னுமகிழ்ந்தன்பாய்த்தந்த
பத்தனமாதுக்கசெய்பொன் பணிகளுரத்தினபரணம்
மெத்தவேபெற்றேன் யான்போகவிடையதருகுவீரே.

தரு.

விடைகொடுப்பீரேயடியேனுக்கு விடைகொடுப்பீரே (விடை)
விடைகொடுப்பீர்காருமேவிய நகர்செல்லத்
தடைசொல்லாதருள்செய்யுந் தக்ஷகபூபதி (விடைகொ)

(வ-ம்.) கேளுமையா தக்ஷகபூபதி தாங்கள் அன்புடன் கொடுத்த ஆடையாபரணத்தை அடியேன்சந்தோஷமாகப் பெற்றேன் என்னு நாட்டிற்குப்போக விடைகொடுக்கவேணுமையா சுவாமி.

நாகராசன் கந்நார்த்தம்.

இந்திரசேனனீன்ற யிளவயதுடையபாலா
யெந்தனுள்காண்போனுன்னை யெனதுகண்மணியேயப்பா
சொந்தமாயுந்தன்னாடு சுகமுடன்சேர்ந்தெனக்குச்
சந்தோஷமானசேதி சல்லாபமுரைசெய்வாயே.

தரு.

சனுதியிற்சொல்லியனுப்புஞ் சந்திராங்கதா (சனுதியி)
சனுதியிற்சொல்லுவாய் நீதந்தையுங்கேட்கும்
பதிலுரைதூதர்கை பண்புடன்றிருபத்தால் (சனுதியிற்)

(வ-ம்.) கேளுமப்பா சந்திராங்கதனே நீசுகமாக உன்னாடுசேர்ந்தவுடன் உனதுதாய்தந்தைபத்தினியுங்கரத்துக்ஷேமங்களை தூதுவர்வசமாக திருபமெழுதி தடையில்லாமலுடனேயனுப்பும் நீபோய் வாருமப்பா சந்திராங்கதா.

பொது-வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாக சந்திராங்கத மகாராசன் நாகலோகத்தரசன் கொடுத்த ஆடையாபரணங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு வெண்புரவியேறி தக்ஷகராசன் அனுப்பிய தூதர்கள்பின்வர பிலத்துவாரவழியாகவந்து யமுனையாற்றங்கரையேறியவுடன் சீமந்தினியும் தனது தோழியுடன் சோமவாரவிரதமனுஷ்டிக்கவேண்டிய யமுனையாற்றில் நீராடவருகிறவிதங்காண்க.

சீமந்தினி திபிதை.

மங்கிலியத்தைநீக்கி மாதுவெண்டாயுடுத்தி
பொங்கமாய்திருவெண்ணீறணிந்து கண்டிகையணிந்து
சங்கரதேவன்பாதந்தான் மிகத்துதித்துக்கொண்டு
கங்கையிலாடவன்பாய்க் கருதிசீமந்தினிவாருள்.

சீமந்தினி தரு.

சந்திரவதியுள்ள சங்கரர்பதம்பணிந்து
விந்தையாய்ச்சீமந்தினி வேகமாய்வாருள்
வெண்டுகில்பட்டுடன்ன மேலெலாந்திருநீறுபூசி
கண்டிகையாடச் சீமந்தினிகருத்துடன்வாருள்
யிசன்பதந்திலன்பாயெண்ணியே யமுனைநாடி
பாசமானசீமந்தினி பத்தினிவாருள்
சோமவாரவிரதம் சுகமாயனுஷ்டிக்கவே
சீமந்தினியாளிதோ சீருடன்வாருள்

சீமந்தினி கவி.

விந்தைசேர்தோழிமாரே விதிப்படிதீர்த்தமாட
வந்தோமிவ்விடத்திலேதான் வாசனைப்பரிமளங்கள்
சந்தனக்களபம்பன்னீர் சாந்துசவ்வாதுவாடை
யிந்தகேரிடத்திலேதோ வெனக்குரைசெய்திடாயே.

(வ-ம்.) கேளுமம்மாதாதிமார்களா நாம் நீராடவந்தயிடத்தில் சந்தனங்கஸ்தூரி அத்தர்புனுகு பன்னீர்யின்னும் திவ்யமான வாசனைப் பரிமளங்கள் வீசுகின்றது யிதுவென்ன வதிசயம் பார்த்துச் சொல்லுமம்மா தோழிமார்களே.

பாங்கி-வசனம்.

கேளுமம்மா தாயே சீமந்தினி அதோர்வாற்றங்கரையில்யாரோவெண் புரவிமேல் யேரிக்கொண்டு ரத்தினபரண மின்ன வருகிறார் அவரணிந்திருக்கும் பரிமளவாடைபோலிருக்குதம்மா தாயே.

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படி யென்றால் சந்திராங்கதன் யமுனையங்கரையில் குதிரையைவிட்டு மங்கிலியமிழந்திருக்கும் சீமந்தினியை யுற்றுப்பார்க்கும்போது தன்மனைவிபோலிருக்கின்றதென்று நினைத்து யெதிரில்நின்று சொல்லுகிற விதங்காண்க.

சந்திராங்கதன்-கவி.

மங்கிலியமிழந்துமெய்யின் மணவணிதுறந்துநின்ற
திங்கள்வாணுதலீயாற் சொல்திருமணம்புரிந்தோன்யாவன்
யிங்குநீகைம்மையான காரணமின்னதென்று
மங்கைநீயெனக்கிப்போது வகுத்துரைசெய்குவாயே.

(வ-ம்.) ஆகாவாருமமாதே சீயார்புன்னை மணம்புரிந்த மன்னர் ஊர் பேர் நிலைகைம்பெண்டாயிருக்கவேண்டுமதென்ன சொல்மாதாவே,

சீமந்தினி கவி.

நானொருநாயகர் தன்னை நலமுடன் சொல்லிவாரேன்
பூணணிமார்பா நீயுன் புதுமலர்ப்புகழிசேர்க்கும்
தாணியுஞ்சிலையுமில்லாத் தொடுகழல் மதனைவென்ற
சேனாயுரவிசும்பிற் தேவகுமாரனேசொல்லுவையா.

(வ-ம்.) கேளுமையா நானொன்னளப்பத்தினை சொல்லுகிறேன் நீர் மன்மதனோ தேவேந்திரனோ யல்லதுபூலோகமன்னவனோ வென்னைக் கண்டு வினவியதென்ன அதைமறைக்காமல் சொல்லி வாருமையா.

சந்திராங்கதன் தரு.

சொற்கலோகந்தன்னை — தேவரிலொருவனென்
தற்கமிட்டேன்கேட்டாய் — ஐயமேலிப்போ

சீமந்தினி தரு.

தற்கமாராயினைத் — கடுத்துரைத்ததாயில்லை
சிக்கெனவினவிய — நீர்தேவனோவென்றேன்

சந்திராங்கதன் தரு.

தேவன்தானுமந்தன் — தேசமுங்கள்வதாரு
யாவரென்னுடனே — அறியவேசொல்வாய்

சீமந்தினி-தரு.

ஆரியதேசத்தை — யாண்டிடுமன்னவன்
பெருஞ்சித்திரவர்மன் — பெற்றநம்புத்திரி

சந்திராங்கதன்-தரு.

சித்திரவர்மனும் — பெற்றிகொடியி
யுத்தமபுருஷனோ — ஓதுவாயிப்போ

சீமந்தினி-தரு.

அடவுடனேயுரைசெய்தே — கொடியவள்கணவனும்
நிடதபுரியரசனென் — பிறுணாதன்

சந்திராங்கதன்-தரு.

கலைவலிந்திபோலையும் — தடுகொண்டபோதையாம்
குணமுடனெனக்கிப்போ — கூறுவாய்நீயே.

சீமந்தினி-தரு.

ஆயுகிதேர்சினத்தன் — பேரும்சீமந்தினி
விரியபுருஷன்பேர் — விளம்பலும்பேரே.

சீமந்தினி-வசனம்.

ஆகாவாருமையா சுவாமி என்பேர் சீமந்தினியாள் பெயர்தாமி ராஜன்னைசர் பேரைக்கேழ்ப்பதும் தகுதியோ நான்சொல்ல தமக் கழகா ஆகிலும் அவர் நிடதபுரியரசனிட புத்திரனையா தேவரே.

சந்திராங்கதன்-கந்தார்த்தம்.

நல்லதுநல்லதுந்தன் நாயகன்பேரும்வேண்டாம்
வல்லவன்மாண்டவாரும் மங்கியமிறந்தவாரும்
செல்விநீயிங்குவந்தசேதியு மின்னதென்று
நல்மனதுடனெனக்கு நங்கையேயுரைத்திடாயே.

தரு.

நங்கையேயுரைப்பாய் — நாமறிந்திட (நங்கை)
— நீங்கியே
மங்கையேயுன்பணிகளுமாலைப்பு
பொங்கமாய்க்கண்டிகை — பூண்டிடும்விரதமதை (நங்கை)

(வ-ம்.) கேளாய்சிமந்தினி யுன்கணவன்பெருக்கிட்டும் அவனி றந்தவிதமும் நீகைம்பெண்ணான விதமும் யிப்போ திருவென்னாளொ டிருந்திரக்ஷமணிந்து யிந்தவாத்துக்கரையில் வந்தவிதமும் சொல்லிவர வேண்டுமாதே.

சிமந்தினி-அகவல்.

யென்னிடவார்த்தை யின்பமாய்க்கேளும்
மன்னனென்தந்தை மைந்தனில்லாமல்
பத்தினியாளுடன் பரமனைப்போற்ற
அத்தனாருளா லடியவள்பிறக்க
சோதிடர்தன்னை தகப்பனுமழைத்து
நீதியாய்நாளில் நெறியதுகேட்க
அப்பவேசோதிட ராராய்ந்துபார்த்து
தப்பிதமாக தையலாளுக்கு
பதினாலாண்டிற் பைங்கொடியாளுக்கு
சதியாய்மாங்கிலிதான் போமென்றார்
அவ்வுரைகேட்டு யென்னையுந்தந்தை
யிவ்விதியோவென் றேங்கியேநிற்க
அம்மொழிகேட்டு யடியவள்வனம்போய்
செம்மையாய்மைத்திரை திருவடியடைந்து
யென்னுடகுறையை யெடுத்துரைசெய்ய
நன்னயமாது நற்சோமவாரம்
அநுஷ்டியுமென்று அடியவளுக்குரைக்க
வனத்தையும்விட்டு வந்தனன்கேட்டு
அப்படியேநானா னவ்விரதத்தை
இப்பதிதன்னி லின்பமாய்ச்செய்ய
தோழியருடனே துன்பமுமியற்றி
ஆழியையொத்தயமுனையிற் வந்தேன்.

சந்திராங்கதன் கந்தார்த்தம்.

கன்னியேசொல்லக்கேளாய் கணவனுமென்னுடநாமன்
வன்னியதேவநாட்டி லுயிருடனிருக்கமன்னன்
யின்னமாமொழியினாளே வாடியேபுலம்பவேண்டாம்
யின்னமுமூன்றுநாளில்யிப்புவிவருவான்கண்டாய்.

தரு.

இப்புவிதனில்வருவான் சந்திராங்கதன் (யிப்புவி)
கற்பினில்யிருந்திடும் கன்னியேயென்சொல்லை
யொப்புவாயுறுதியா யுளமகிழ்ந்தன்புடன்
(சரணம்) உத்தமியுன்னிட சித்தமகிழ்ந்திடவே
யெத்தியதாகவே வீரனுமாந்தான் (யிப்புவி)

(வ-ம்.) கேளுந்சிமந்தினி சகலலோகமு மொருகொடியிற்சுத் திவரப்பட்ட தேவமனிதன் நானென்றுடையகணவனு மெனனு தோழும் அவன் தேவலோகத்தில் உயிருடனிருக்கின்றான் யின்னு மூன்றுநாளில் வருவான் நீயொருகவலையுமில்லாமலிருந்தமகிழ் வுடனிருப்பாய் நான்வந்ததேசக்கலமாச்சுது நான்போயவனுக்குச் சொல்லுகிறேன் யெனக்குப்போக விலவுதாரும் சிமந்தினி.

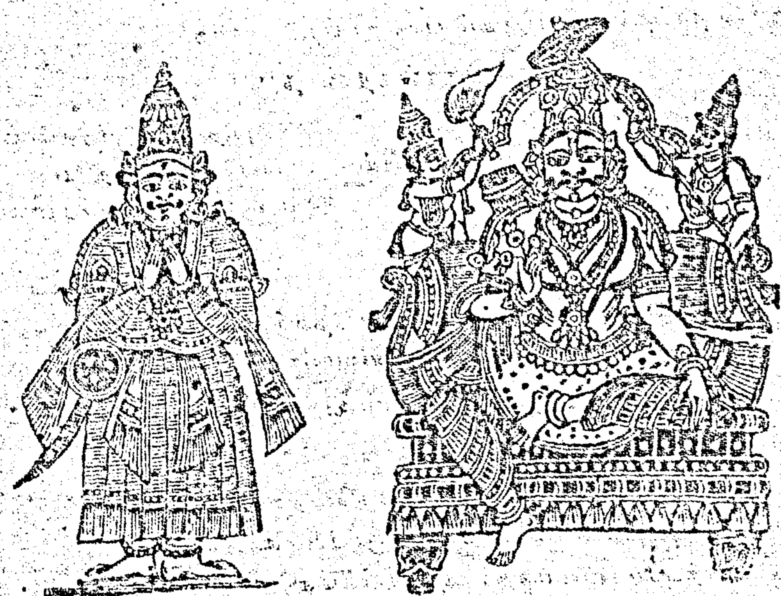

சந்திராங்கதன் இந்திரசேனன்மகாராஜன்கொலு.

பொது-வசனம்.

இதுகோதெய்யப்படியென்றுசொல்சந்திராங்கதன் மாறுபாடாகசொன் னவார்த்தையைக் கேட்டு சிமந்தினி யிதுவென்ன மாய்கையோ வென்று மயக்கி மறுபடியும்மனமகிழ்ந்து யின்போல சோமவார

விரதமதை யனுஷ்டித்து அரண்மனைசென்றபடன் சந்திராங்கதன் தாய்தந்தையிருக்குமிடம் தேடி அதிகவேகமாகப் புரவிமேலேறி கிடதபுரிபட்டணம் வருகிற விதங்காண்க.

சந்திராங்கதன் தரு.

தோதகராகம்.

வந்தான் சந்திராங்கதன் நல்ல வாய்மைசயாக கிடதபுரி யிந்திராதி தேவரெல்லாம் வாழ்த்திட, யினையாயரசர்கள் போற்றிடவே அண்ட மதிர்ந்திடவும், நல்ல அவ்வரியினசர்கள் புகழ்ந்திடவும் கண்டோர்மதிமயங்க, நல்ல கனகபூஷணங்களு மிலங்கிடவே வெள்ளைப் புரவியின்மேல், மன்னன் விரியமாகவே திரமுடன் கிள்ளை மொழியாள் சீமந்தினி, கேள்வனுமேவந்தானன்றனே. தந்தினந்தன

(வ-ம்.) அகோ தெப்படியென்றால் சந்திராங்கதன் கிடதபுரம் வந்து தாய்தந்தையர்பாதம் பணிகிறவிதங்காண்க.

சந்திராங்கதன்-தரு.

சரணஞ்சரணமையா	யுமதுபாதஞ் (சரணஞ்)
அருண்மையுடனேயென்னையன்பாய்	வளர்த்ததந்தையே
கருணைகழலினைக்	கண்டனனடியவன் (சரணஞ்)
யெத்திசையும்புகழு	மேகசக்ரேஸ்வரா
பத்தியாயுன்னிருபாதங்	கண்டடியேன் (சரணஞ்)

(வ-ம்.) கேளுமையா தந்தையே தேவரீருடைய பொற்பாதகமலங்களுக்கு தீர்க்கவந்தனம் வந்தனமையா தந்தையே.

இந்திரசேனன் கவி,

அப்பனேவாழிவாழி யழகுகண்மணியேவாழி
தப்பிதமின்றிவந்த சந்திராங்கதனேவாழி
இப்புவிதனில்நீவந்து யெனக்குயிர்பிச்சைதந்த
அற்புதமானமைந்தா அவனியில்நீகநீவாழி.

(வ-ம்.) அகோவாருமப்பா யெனதுகுலபுத்திரசிகாமணியாகிய சந்திராங்கதா நீமகாராசனாய் தீர்க்காயுசுபொருந்தியமாயிருப்பாய் யெனதுமனம்வாடி அன்பமுற்றிரந்து போரபிராணனை யின்பமுற உயிர்பிச்சை தந்தயென்கண்மணி நீயின்னாள்வரையி லெங்கேபோயிருந்தாய்அதையிப்போதுனது மனமகிழச்சொல்லவேணுமப்பா சந்திராங்கதா.

சந்திராங்கதன் விருத்தம்.

ஐயனேயானுமாரியதேசமல்புடன்சென் றநான்தான்
அருமையைமாதைகூடியேசாலுமயமுனையிற்தோழருடனே
ஐயனேயாற்றிர்தோணியுங்கவிழ்ந்துதோழருமாண்டுபோனார்கள்
சுகமுடனென்னைதக்ஷகராசன்குழ்புவிகொண்டுபோய்விடவே
மையிரவங்கள்படையுடன்ந்த பாதாள்மாண்டிடுமென்னை
பக்ஷம்வைத்தென்னை ரக்ஷணைசெய்துபணியனுப்பவளித்தன்பாய்
வையகமேகவாக்குநான்கேட்டேன் மனமகிழ்ந்திவர்களைக்கூட்டி
வல்லவனாய்பவட்டுதனெனதுவார்த்தையிதாகுமென்னையா.

(வ-ம்.) கேளுமையா தந்தையே நான் ஆரியதேசம்போய் சீமந்தினியைமாலையிட்டு அங்கிருக்கும்போது விதிவலியால் தோழமாருடன் யமுனையாற்றிற்சென்றேனப்போ தோணிகவிழ்ந்து தோழர்கள் மாண்டுவிட்டார் யென்னையங்கோர்பிலத்துவாரவழியாக பாதாளலோகம் கொண்டுபோய் விட்டது அன்னகராளுந் தக்ஷகராசனென்மரபைவினவி யின்னாள்வரையிற் சுகமாக அங்கிருத்தியிப்போது அநேக வெகுமதிகளைத்தந்து யிந்த நாகுவர்களையுந் துணையாகவனுப்ப யிந்தப்புரவியிலேறிவந்து யுமதுபாதகமலத்தைக்கண்டு தங்கள் பாதம்பணிந்தேனையா தந்தையே.

சீமந்தினி சித்திரவர்மன் கிடதபுரம்வருதல்

பொது-வசனம்.

அகோ இப்படியென்றால் சந்திராங்கதன் வந்தசேதி யிந்திரசேனனும் சித்திரவர்மனுக்குத் தெரிவிக்க அந்தசேதியை கேட்டவுட(ன்) சித்திரவர்மன் சந்தோஷ மடைந்து ஆனந்தபரவசத்துடன் தன(து) புத்திரியாகிய சீமந்தினிக்கு ஆடையாபரணங்களைக் கொடுத்தல லங்கிருதஞ்செய்து முத்தாச்சிவிகையிலேற்றி தானும் ரதமேறிக்கொ ண்டு நிடதபுரிப்பட்டணம் வருகிறவிதங்காண்க.

சித்திரவர்மன் சீமந்தினிகவி.

ஆரியதேசமாளு மதிபதிசித்திரவர்மன்
பாரியதேவிவேதி பலவணிவாத்தியமோங்க
சேரியமனமகிழ்ந்து சீமந்தினிசிவிகையேறி
வீரியநிடதநாட்டில் மேவியேவருகின்றாரே.

தரு.

ஆரியதேசத்தையாளுமதிபதி
வீரியநிடதநாட்டினில் — சித்திரவர்ம(ன்)
மெய்யன்புடனேவந்து — மனமகிழ்ந்(து)
சோதிப்பணிகள்மின்ன — தோன்றின(ார்)
ஆதிசிவன்பாதம் — சூழவேதாதியர் உட(ன்)
சீமந்தினிமாது — போற்றிடு
சந்திராங்கதனைக்காண — அன்புடனேவந்துமேவின(ள்)
விந்தையானசித்திரவர்மனும் — சமராங்கசேனனு(ம்)
மேவியேதோவர்ந்து — நிடதநக(ர்)
பட்டுகள்பளபளவென்ன — தோன்றின(ார்)
இட்டமுடன்அவர்தமின்னேவே — பாதகன்டைகிதம்பா
யின்பமுடன்வந்து — சீமந்தினிமா(து)
மேவினா(ள்)

சீமந்தினி-கவி.

செங்கையில்தனுவைப்பற்றி தேசத்தையாளுமன்று
பங்கையவடிவமான பாதமேபோற்றி போற்றி.

இந்திரசேனன் கவி.

மங்கையேயெனக்கு அன்பானமருமகனேயிந்த
திக்கனிமெனிவிலங்கத் திருமகள்போலவாழ்வாய்.

௩௫

சீமந்தினி வசனம்.

சாவாந்தரனமையாகவாசி தேவர்களுடைய தாமரைக் கமலம் போன்ற பாதார விந்தங்களுக்கு அடியாள் வந்தனம் வந்தனமையாகவாமி.

இந்திரசேனன்-வசனம்.

ஆகா வாருமம்மா சீமந்தினி மிகுந்த அயிஸ்வரியத்துடன் திங்களாகிய சந்திரனொளிபோன்ற தேகசுடன் திருமகளைப்போல வாழ்ந்திருப்பாயம்மா சீமந்தினி.

சந்திராங்கதன்-கவி.

உங்கள் தன் கிருபையாலு மமாயதிகிருபைறூயும்
தங்களின்புத்திவிசெய்த தபோபலமகிமையாலும்
இங்குநான்வரவும்பெற்றேனெனது வன்புடையமாமா
பங்கயவடிவமுன்னா பாதமேபோற்றிபோற்றி.

சித்திரவர்மன்-கவி.

மருகனேவாழிவாழி வடிவினிற்மன்மதனேவாழி
பெருமைபுற்கீர்த்திபெற்று பெருலகாள்வாயப்பா
சிறுமையாயின்பிரிந்து சிந்தையுமிகவேவாடி
மறையாதிவனமிபோகாமல் மாதர்நவரத்தவனேவாழி.

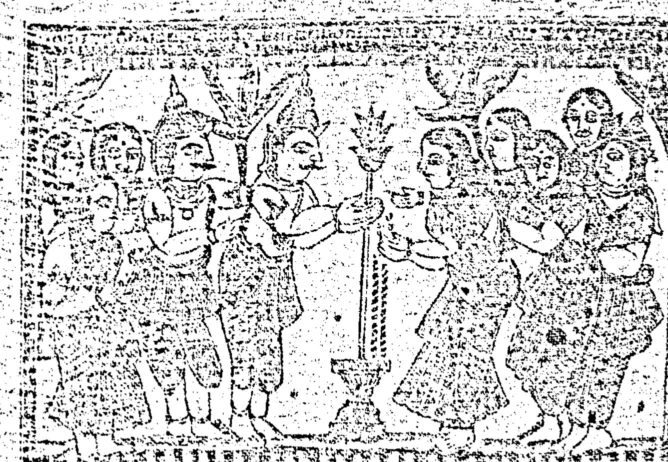

சந்திராங்கதனுக்கும் சீமந்தினிக்கும் இரண்டாவது கலியாணம்.

பொது-கலி.

இப்படியிருக்கும்போது மித்திரசேனராசன்
கற்புள்ளசீமந்தினிக்கு கடிமணஞ்செய்தபின்பு
தப்பிதமில்லாமலிந்தச் சந்திராங்கதனுக்கப்போ
அப்படிப்பட்டணந்தன்னை அன்புடனளிக்கின்றனே.

(வ-ம்.) இதுகேள் எப்படியென்றால் தன்னுடைய கிட்டகாரப்பட்டணத்
திரவர்மன் புத்திரிகளு இரண்டாவது திருமணஞ்செய்து அவ்விடத்
தினத சந்திராங்கதனுக்கு மகுடாபிஷேகஞ்செய்கிற விதங்காண்க.

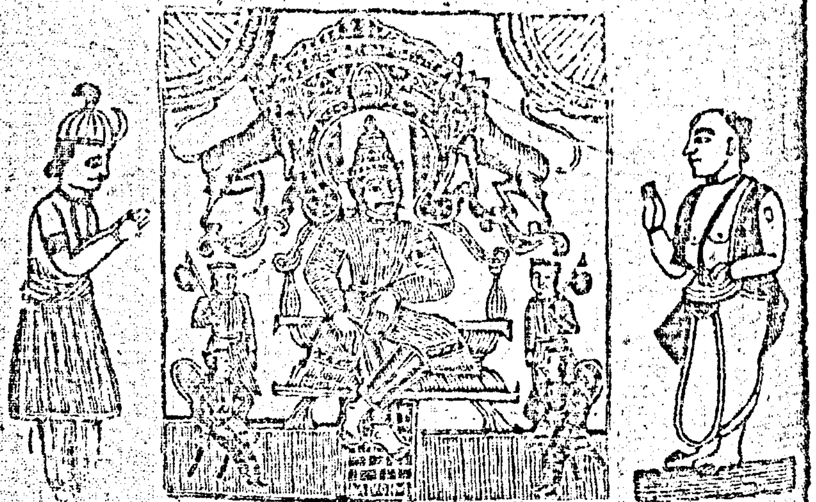

சந்திராங்கதனுக்கு மகுடாபிஷேகம்.

பொது-விருத்தம்.

சர்க்கரிபாதம்தன்னையேமரவாச் சந்திராங்கதனெழுந்தன்பாய்
சர்வதீர்த்தத்தின்சலங்களைக்கொண்டு ஸ்நானமுஞ்செய்துள்மகிழ்ந்
பொக்கரவனைத்தோன்பாதமேபோற்றிபூசையுநேசமோடியற்றி
பூஷணமாடைவாசனைகளாம்புனையேபொற்குடைநவிய
மங்கையருடனேமந்திரியேற்க மறையவருசிகள்கூட
மானகர்தன்னையானைமேல்பவனிவந்துநல்வாத்தியமுழங்க
செங்கதிரொளிபோலஆசனத்திருந்திசிருளமேழியராகாட்டான்
திருமுடிசூட்டிமறையவர்வாழ்த்திசிரமதிற்சூட்டிவாழ்த்தினரே.

(வ-ம்.) அதுகாலதெப்படியென்றால்சந்திராங்கதமகாராசனைபுண்
ணியதீர்த்தத்தில் ஸ்நானபானஞ்செய்து திவ்யபூசையெல்லாமுடி

த்தம் ஆடையாபரணாலங்கிருதராய் வாசனைகளிட்டுபூசிக்கொண்
டுசந்திரவட்டக்குடையின்கீழபதுமயானைமேலேபவனிபேரிகைமுதலான
வாத்தியமுழங்க கிட்டகபுரிபட்டணத்தைவலம்வந்தராந்தமனையிலதன
த்தில்சந்திராங்கதனை யெழுந்தருளப்பண்ணி அந்தப் பட்டணத்தி
லுள்ள மேதிச்செல்வவேளாதிபர் பெரிய நாட்டாருடைய கையிலுள்ள
சொர்ணமுடியை எடுத்து மறையவர்கையிற கொடுக்க மறையோர்
களெல்லாம் வேதவாக்கியங்களால் ஆசீர்வதித்து ரிஷிகள்கூடி சந்திராங்கத
னுடைய சிரசில பொன்முடிசூட்டி மஞ்சளரிசிகளைத்தூவி அதனைத்தும்
புஷ்பமும்புரோகிதர்களிந்திரசேனனும்சித்திரவர்மனும் மங்களஆசீ
ர்வாதம்செய்து செங்கோல்முத்திரையுங்கொடுக்கப்பெற்று சந்திரா
ங்கதன் அரசுபுரியும் விதங்காண்க.

மகுடாபிஷேக தரு.

மகுடாபிஷேகம்கொண்டானே — சந்திராங்கதன் (மகுடா)
மகுடாபிஷேகங்கொண்டான் — மறையவர்வாழ்த்திட
கிட்டகபுரிநகரம் — திருமணச்சுபந்தனிலே (மகுடா)
மந்திரிமார்கள்சூழவே — யிருபுறமுமாதர்கவரிவீசவே
மித்திரசேனனையந்தியபாலகன் — சந்திரமாகக்கபதினம்தன்னிலே(ம)
கட்டியங்கூறிடவேயிருபுறமும் — கவிவாணர்பாடிடவே
திட்டவட்டமுடைய — செங்கோல்க்கரம்பிடித்து
வட்டக்குடைகீழனில் — மகாராணிருடனே (மகுடா)

பொது-கலி.

சீர்பெருஞ்சந்திராங்கதன் சேவிசிமந்தினிசெய்தப
பேர்பெருஞ்சோமவாரம் பெருமையோசரித்திரந்தனை
பார்தனிலன்புகூர்ந்து படித்தபேர்கேட்டபேர்கள்
சேர்பெறுபாமன்பரதம் நிலைமையாய்பெருவார்தாமே.

மங்களம் தரு.

ஜெயமங்களம்
செல்வவிநாயகருக்கு — சுபமங்களம்
வெங்கள்சிவசுப்ரமணியருக்குந் — நாகருணையாருக்கும்
நல்லகயிலையங்கிரி — திருக்காகடாருக்கும்
இல்லேப்பதியிலாடும் — ராருபத்தமூவருக்கும்
அன்புள்ளவடியவ — நற்றவமுனிவோர்க்கும்
தன்பதவடிவணங்கு

அப்பற்குஞ்சமயத்துக்கு மருள்வாதத்திருக்கும்
தாமில்லாவாருர் சமர்ப்பிக்கவையத்துக்கு
சந்திரர்க்குங் தையல்சிமக்தினிக்கும்
விந்தக்கிரித்துக்கு மெருசிசாழிபோருக்கும் (மங்களம்)
செல்வினாவிலக்கியான இறைக்கு சத்தக்கூட்டத்திருக்கும்
மங்களம் ஜெயமங்களம் சுபமங்களம்

சோமவாரவிரதமென்றும்

சிந்திலிலிகமையான நாடகம்.

இதனால் சகலமானபேர்களுக்கும் தெரிவிப்பதியாதெனில், சென்னபட்டணம் நாயக்கன்பேட்டை முத்துகிருஷ்ணன்தெரு 34-நெம்பர் வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் கல்வியான முத்திராக்ஷரசாலையில் நானாவிதமான தமிழ் தெலுங்கு புஸ்தகங்கள் விற்கவைத்திருப்பதுமன்றி சோதிடம் வைத்தியப்புஸ்தகங்கள் யில்லை புஸ்தகங்களும் விலைசகாயமாய் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ராஜகாண்டவைத்தியகாவியம் உரை	0 12 0
இலக்ஷ்மணதேவிமாலைநாடகம்	0 4 0
மலையாள மாந்திரீக அரிச்சுவடி	0 4 0
சோதிடசந்திரகாடி	0 16 0
வன்னியர்புராணம் மூலமும் உரையும்	1 8 0

T. R. VENKATESA MUDALIAR & Co,
No. 34, Muthukrishnan Street,
MINT BUILDINGS POST, MADRAS.